

வீநாயகர் அகலஸ்

பிரம்மேந்திரரின் விளக்கவுரை

18ஆம் நூற்றாண்டில் பிறும்மஞானியாக அவதாராக தமிழ்நாட்டில் இறைபணியே தன் மூச்சாகக் கொண்டு ஜாதி மத சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து சிவாம்சமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தவர் சதாசிவ பிறும்மம். அவரின் குருநாதர் பரமசிவேந்திர சங்கரரால் பல காரணங்களுக்காக மெளனியாக்கப்பட்டார். நெருரில் ஜீவசமாதி அடைந்த பிறும்மம் விட்ட பணியைத் தொடர 20-ஆம் நூற்றாண்டில் திரு. கிருஷ்ணசாமி ருக்மிணி தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பட்ட ஞானிகளுக்கு பூர்வ ஜென்ம நினைவு ஆண்டவனால் அருளப்பட்டது. சிறு வயதிலேயே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்திய ஞானிகள் 1979இல் ஞானச்சேரி என்ற அமைப்பை நிறுவி இன்று வரை ஞான மழை பொழிந்து “வளரும் நாகரீகமே” இறைவன் என்று இறையுணர்வை பாமர மக்களிடம் உணர்த்தி வருகிறார். ஞானிகள் தன் தினசரி பூஜையில் நடராஜப்பெருமான், காஞ்சி வரதராஜப் பெருமான், விநாயகர், அம்பாள் இத்தெய்வங்களின் திரு முன் அருட்கவிதைகளைப் பொழிந்து வழிபாடு நடத்தி வருகிறார். நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் வழியில் ஞானிகள் அருளிய அருட்கவிதைகளுக்கு இறைவன் இட்ட அருட்பெயரே “திருபொருட்பா”.

ஞானச்சேரி வெளியீட்டகம்

சர்வம் பிரும்ம மயம்
அனைத்தும் இறைவனின் வடிவமே
ஞானச்சேரி ஞானிகள்
சத்குரு சதாசிவ பிரும்மேந்திரர்
நிருவாய் மலர்ந்தருளிய

வீநாயகர் அகவல்

விளக்கவுரை

ஞானச்சேரி

9/5, III நார்டன் தெரு,
மந்திவெளி, சென்னை - 28

ஞானச்சேரி வெளியீடு - 39

வெளியீட்டின் முழு உரிமை

சதாசிவ பிரகம்மேந்திரரின் ஞானச்சேரி டிரஸ்ட்

இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூன் 2003

கிந்நூலில் வெளியிடப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு கருத்தையும்
எடுத்தாள விரும்புவோர் முன் அனுமதி பெறுமாறு
கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஞானச்சேரி வெளியீட்டகம்

ஞானச்சேரி டிரஸ்ட்

9/5/ III நார்டன் தெரு.

மந்தவெளி.

சென்னை - 600 028.

தொலைபேசி: 24940306

விலை ரூ. 20/-

அச்சு வடிவம் :

பார்வாஜாகிராமிக்ஸ்

சென்னை - 600 024.

போன்: 24810522

அச்சிட்டோர்

ஆலயம் பிரிண்டர்ஸ்

சென்னை - 600 094.

போன்: 24731184

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீகுருப்யோந்நமஹ:

ஞானிகளைப் பற்றி சிறிய அளவில் திவ்ய சரித்திரம்

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சின்னதச்சூர் ஒரு கிராமம். ஆந்திரத்திலிருந்து ஒரு பக்தர் கால்நடையாய் பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் விக்கிரகத்தைத் தன் இடுப்பிலே வைத்துக் கொண்டு நடந்தார். கடவுளைக் கீழே வைத்தால் சொந்தம் போய்விடும் என்பது அவர் கருத்து. பெருமானை இடுப்பிலேயே வைத்து ஆராதனை செய்த இவர் சின்னதச்சூர் குளக்கரையில் பெருமானைக் குளிப்பாட்ட வேண்டி வைத்தார். விக்கிரகத்தின் விசேஷத்தை அறிந்து ஊர் ஜமீன்தார் பக்தன் இருந்தால்தான் பார்த்தசாரதி இருப்பான் என்பதால் அந்த பக்தன் கிராமத்தில் தங்க எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார். இந்த பக்தனின் வம்சத்தில் வந்த தச்சூர்வெங்கடராமணனின் மகன் கிருஷ்ணசாமிக்கு மகனாகப் பிறந்தார் ஞானிகள். தாயார் ருக்மிணியம்மாள்.

ஞானிகளுக்கு தந்தைவழி குடும்பப்பெயரான வெங்கடராமன் என்ற பெயரையும், திருச்சிற்றம்பலம் என்ற கிராமத்தில் உள்ள நடராஜப் பெருமானின் பெயரையும் சூட்டினர். ஞானிகளின் முத்த சகோதரி சுப்புலெஷ்மி, இளைய சகோதரி மீனாக்ஷிகந்தரி, சகோதரன் இராதா கிருஷ்ணன். ஞானிகளின் வாழ்க்கைத் துணைநலமான பானுமதி அவர்கள் ஸ்ரீமாதாயோகஆனந்தமயி என்ற தீக்ஷா நாமத்துடன் அருள்பெற்று தற்பொழுது இறைபணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

ஞானிகள் பிறந்தது பாகவதபுரம் கிராமம். இளமையிலேயே அழகும் குணமும் பக்தியும் நிறைந்த ஞானிகள் ஸ்ரீ இராமபிரானின் பட்டாபீஷேகக்காட்சியும் சோமாஸ்கந்தரின் திருவுருவக் காட்சியும் தெரிகிறது என தந்தையிடம் கூறுவார். வீட்டிலுள்ள பெரியவர்கள் சிறுவன் கூறுவதைக் கேட்டு முதலில் பயந்ததை இன்றும் ஞானிகள் நினைவு கூறி சிறிய குழந்தை போல் சிரிப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சி.

சிறுவயதிலேயே பல சித்திகளை இறைவன் இவர் மூலம் காட்டினார். சித்திகளில் சிறிதும் நாட்டமில்லாத ஞானிகள் வயதில் பெரிய அன்பர்கள் அவரைத் தேடி வரும்போது கோவில்களுக்குச் சென்று தனிமையில் அமர்ந்திருப்பது வழக்கம்.

திருச்சி தென்னூர் அக்கிரஹாரத்து திண்ணைப்பள்ளி, பாபநாசம் இரும்புதலை கிராமங்களில் திண்ணைப்பள்ளிகளில் ஆரம்பக்கல்வியைத் துவக்கினார் ஞானிகள். பிறகு கடலூர் செயின்ட் மேரீஸ் கான்வென்ட், செயின்ட் ஜோசப் உயர்நிலைப்பள்ளி, டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு ஹைஸ்கூல் இவைகளில் படித்த பின் சென்னை ஹிந்து உயர்நிலைப்பள்ளியில் சேர்ந்தார். படிப்பில் விருப்பமே இல்லை. எப்படியோ உயர்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பில் தேர்ச்சி பெற்று வெளி வந்தார். தந்தையின் விருப்பத் திற்கிணங்கி சென்னையிலும் பெங்களூரிலும் சில காலம் வேலை பார்த்தார். இறைவனின் கட்டளைக்கிணங்க வேலையிலிருந்து விலகி இறைபணியில் தன் வாழ்க்கையைத் துவக்கினார்.

சிறுவயதிலேயே இறைவனின் அருளுடன் காஞ்சி வரதராஜப் பெருமானின் விக்கிரகத்தைக் கண்டெடுத்து வீட்டுப்பூஜையில் வைத்த வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார். நேரம் வந்ததும் இறைவன் ஞானிகளுக்கு பூர்வஜென்ம நினைவைத் திருப்பித் தந்தார். 18-ம் நூற்றாண்டில் இறைபணி செய்துகொண்டிருந்த வேளையில் உன் பணிக்கு இது தருணமல்ல என்று பல காரணங்களுக்காக குரு பரமசிவேந்திரரால் மௌனியாக்கப்பட்ட ஞானிகள் விட்ட பணியைத் தொடர இறைவனின் அருளால் உருவாக்கப்பட்ட ஞானச்சேரி என்ற அமைப்பின் கீழ் இன்று வரை ஞானமழை பொழிந்து இறைபணி செய்து வருகிறார்.

தத்தகங்கை, ஞானச்சேரி, இதழ்கள் மூலம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஏராளமான கருத்துப் பொக்கிஷங்களை எழுதியுள்ளார். ஞானிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வழிபாட்டு பாடல்களுக்கு இறைவன் இட்ட அருட்பெயர் திருபொருட்பா.

**ஞானச்சேரி வெளியீட்டக
மெய்யன்பர்கள் குழு**

ஓம் ஸ்ரீமதே சதாசிவ பீரும்மேந்திராய நம:

குருநாதருக்கு அனந்த கோடி நமஸ்காரங்கள்
பக்தர்களின் வணக்கங்கள்

பதிப்புரை

பக்த கோடிகளே!

ஞானச்சேரி என்ற புனிதப் பயணம் தொடங்கி 24 வருடங்கள் ஆகிறது. இந்த கால கட்டத்தில் ஞானிகள் எழுதாத பேசாத விஷயங்கள் இல்லை. நாத்திகம், ஆத்திகம், பௌத்தவாதங்கள், குண்டலினி பயிற்சி, இராஜயோகம், தியானம், நாமசங்கீர்த்தனம் என்று எல்லா தலைப்புகளிலும் அருளுரை செய்துள்ளார். தற்பொழுது 'ESOTERISM' 'இஸோடரிஸம்' என்ற புதிய வழியில் மெய்யன்பர்களுக்கு இறையுணர்வை போதித்து வருகிறார்.

ஞானிகள் எவ்வளவோ பேசினாலும் மேலும் மேலும் அன்பர்களின் ஆசை அடங்குவதாயில்லை. கீதைக்கு விரிவுரை செய்ய விண்ணப்பித்தார்கள். அதுவும் வெளிவந்து விட்டது. வேண்டுகோள்கள் அதிகரித்தன. அபிராமி அந்தாதி, வீநாயகர் அகவல், திருவாய்மொழி, பீரும்ம சூத்திரம், உபநிடதங்கள் இவைகளின் விரிவுரைகள் சொல்லுங்கள் என பிரார்த்தனை.

ஞானிகளின் ஏராளமான வேலைகளுக்கு இடையில் “விநாயகர் அகவல்” விரிவுரையுடன் தன் புதிய பணியை குருநாதர் துவங்கியுள்ளார். ஓளவையின் அகவலில் இராஜயோக, குண்டலினி, யோகங்களின் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியுள்ளது என பாமரனுக்கும் புரியும் வண்ணம் அருளியுள்ளார்.

இதை ஞானிகள் சொல்லி எழுதிக் கொடுத்த அன்பர்கள் ரகுநாதன், ஜனார்த்தனன். அச்சு பிழைகளை திருத்திக் கொடுத்த ஆர்.மஹாதேவன், தங்கம் மஹாதேவன் தம்பதிகள். இதை புத்தக வடிவில் அமைத்துக் கொடுத்த அன்பர் நாகராஜன். அனைவருக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கங்கள் இந்த புண்ணிய காரியத்திற்கு உதவிய அனைத்து மெய்யன்பர்களுக்கும் ஞானிகளின் ஆசிகள் வழங்குகிறார்.

குரு சதாசிவ பீரும்மேந்திரர்

தமர் திருவடித் தொண்டர்கள்
(ஞானச்சேரி வெளியீட்டகம்)

வீரபகத் அகவல்

“பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நான்கும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் கோலம் செய்
துங்கக்கரிமுகத்து தாமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா”

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசைப்பாட
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகிலாடையு
வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்றுகண்ணும் மும்மதச்சுவடும்
இரண்டு செலியும் இலங்கு பொன்முடியும்
திரண்ட முப்புரி நூல் திகழாள் மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்க்கு ஞான
அற்புதம் ஈன்ற கற்பகக் களிதே
முப்பழம் நுகரும் முஷிக வாகன
இப்பொழுதிதன்னை ஆட் கொள்ள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தா எனமுந்தருள்
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்

பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரும் இது பொருளென
 வாடா வகைதான் வந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்
 தெலிட்டாத ஞானத் தெளியையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுந்திருள் கடிந்து
 தவமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம் புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறதாரத் தங்குச நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங்காட்டி
 முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கொழு பாய்பின் நாவிலுணர்த்திக்
 குண்டலியதனிற் கூடிய அசைப
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் யெழுப்புங் கருத்தறிவித்தே
 அமுதநிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி

இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர் முக சூட்சுமம்
 எண்முகமாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரிஎட்டு நிலையுஞ் தெரிசனப்படுத்தி
 கருத்தினிற் கபாலவாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி யிரண்டுல் கொன்றிடமென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
 எல்லையிலலா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டிச்
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக்கப் பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளக்க நீறுத்திக்
 கூடு மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தினரும் பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துந்
 தத்துவ நிலையை தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரை கழல் சரணே
 விநாயகர் அகவல்முற்றியது.

**“பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நான்கும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் கோலம் செய்
துங்கக்கரிமுகத்து தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் முன்றும் தா.”**

மாதுளம் முத்துக்களை வாயில் போட்டால் அப்பழத்தின் கவையை நாக்கு நமக்கு தெரிவிக்கின்றது. அது போன்றதுதான் ஒரு சொல்லிற்குள் நமது முளை புரிந்து கொள்ளுகின்ற உரை இருக்கின்றது. அது போல யோக சாஸ்த்திரத்தில் வரும் சொற்களை புரிந்துக் கொண்டு அனுபவித்தால் அதற்கே “சித்த அனுபவம்” என்று பெயர். சித்த அனுபவ சொல்லை மாதுளம்பழ முத்துப்போல் அனுபவி. அனுபவித்தால் எழுதப் பட்ட சாத்திரம் நமக்குச் கவையாக இருக்கும். அனுபவத்தையும் தரும்.

ஒளவையார் அருளிச் செய்த மேலே உள்ள வெண்பாவை படித்து உணருக.

முழுமுதற் கடவுளான வினாயக பெருமானின் அருள் பெற்றவர் ஒளவையார். வினாயகரின் மீது அவர் செய்த “வினாயகர் அகவலில்” வரும் முதல் பாடல் இது. தான்பெற்ற யோக சாத்திர அறிவை அவர் இந்நூலிலே ஆங்காங்கே கருத்து என்ற உண்மையை தெரிவிக்கும் யோக தமிழ் சொற்களை தனது அகவல் பாடலில் வைத்திருக்கிறார். இதை எளியவன் கடவுளின் துணையை பிடித்துக் கொண்டு வினய முடன் எழுதுகிறேன். யான் தவறு செய்யாதபடி வினாயகப் பெருமான் என்னை காப்பானாக. “நுப்பும் நுரையுமாக ஒடிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆற்றுநீரைப் போன்றது தமிழ் பாடல்கள். நீருக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்ற முத்துக்களை போன்றது இந்த தமிழ்பாடல்களில் வரும் யோகச் சொற்கள்” என்று பிரம்மேந்திரர் கூறுகிறார்.

பால் - தெளிதேன். தேனின் மீது தனியாக நிற்கின்ற தண்ணீர்.

பாகு - தேனிலிருந்து சிறிது உஷ்ணத்தை அது ஏற்றதால் ஒரு அளவுநிலை தேனை குடு ஏற்றுகிற தன்மையில் தேனிலிருந்து அதை காய்ச்சுகின்ற பாத்திரத்தின் மேற்பறப்பில் தேனைப் போன்று வெளிப்படும் ஒரு வெள்ளை திரவமே தெளிதேன் ஆகும்.

இந்த தெளிநீரை அதிலிருந்து பிரித்துவிட்டால் அது என்ன தெரியுமா? அதுதான் தேனியின் எச்சில் என்ற உமிழ்நீராகும்.

உமிழ் நீரை வெளியே எடுத்ததும், பாத்திரத்தின் அடியில் தங்கி இருப்பதுதான் பாகு ஆகும்.

பருப்பு - இவைகள் பொட்டுக்கடலை, கடலை, பாதாம் பருப்பு. இவைகளை கடவுளுக்கு தந்தேன் என்றார் ஓளவையார். ஏன் என்ற பிரும்மேந்திரரின் சாத்திர அறிவை படிக்கவும்.

ராஜயோகம், வாசியோகம், சமாதியோகம், குண்டலினி யோகம், மந்திரக்ரியா குண்டலினி யோகம், மந்திர க்ரியா ராஜ யோகம் இவை அனைத்தும் தனித்தனியான ராஜ யோக சாத்திரங்களாகும்.

பதஞ்சலி முனிவர் எழுதிய 8 பிரிவு என்ற அஷ்டாங்க யோகம், விசிஷ்டமுனிவர் எழுதிய செய்முறை யோக கருத்துக் கதிர், (யோக வாசிஷ்டம்) இவைகளை பயிற்சி செய்யும் யோகப் பயிற்சியாளர்களின் கட்டாய உணவே மேற்சொன்னவையாகும்.

சிறப்புத் தகவல்: பிராணாயாமம் என்ற மூச்சுப் பயிற்சி, ஹடயோகம் என்ற வலிமையான யோகப் பயிற்சி, சமாதி யோகத்தின் உட்பிரிவுகளாகிய சமாதி, மஹாசமாதி, சகஜ சமாதி, க்ஷணிக சமாதி (ஒரு நொடியில் வந்துபோகின்ற சமாதி), அந்த்ராட க்ஷணிக சமாதி (அடிக்கடி வந்து போகின்ற சமாதி TRANCE) இவைகளை செய்வோரும் மேற் சொன்ன நான்கையும் பயிற்சி உணவாக சாப்பிடவேண்டும். எப்பொழுது சாப்பிட வேண்டும் தெரியுமா? யோகம் செய்வதற்கு முன்பும், செய்து முடித்த பின்பும் சாப்பிட வேண்டும்.

பிள்ளையார் சாப்பிடும் யோக உணவை பார்த்தீர்களா'

பிரும்மேந்திரர் உரை: யோக நினைவில் இருக்கும் பொழுது சித்தமும் மனமும் நினைவினால் சேரும் போகம் ஒன்று உண்டு. அதுவே சித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சித் என்றும் சொல்லலாம். அசித் என்றால் அது முளையில் ஏற்படவில்லை என்று பொருள். சித்தனாய் “முளையில் அத்தத்துவத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒருமித்த நிலையில் ஆண்டவனை எண்ணு.” அப்படி எண்ணுவதே நலம். அது இல்லாமல் வெறும் அறிவோடு முளை இயங்கக் கூடாது. அசித்தனாய் இராதே. சித்தன் என்பவன் உயர்ந்தவன் சிறியவனாகவும், சிறியவன் உயர்ந்தவனாகவும் தானே நினைத்து ஆவான். சிறிதாயும், பெரிதாயும் ஆனவன் திருமால்.

“சீர் பந்த பாஷாணம்.” மேற்சொன்ன உணவை உண்டபின் யோகம் செய். நேர்மையான உண்மை நினைவு பயிற்சிக்கு பின் இதை மூலாதாரத் திலிருந்து உனது உடலுக்குள்ளேயே ஒருவகையான உப்பு என்ற பாஷாணம் சிறிது தண்ணீர்விட்டு பிசைந்த மண்போன்று அவ்விடத்தில் ஆரம்பிக்கும். பாம்பு புற்றுப் போல் தோன்றும் ஈரமான அந்த பாஷாணம் நேர்கோடு போல கபால உச்சிவரை செல்லும். தலை என்ற கபாலத்தில் இருக்கின்ற வாயு, புற்றுபோன்ற அந்த மண் கம்பியின் வழியே மூலாதாரம்வரை ஒரு வழியை செய்து கொள்ளும். ஔவையார் இதை ‘சீர்’ என்கிறார். யோக சாத்திரப்படி இதுவே வாசி செல்கின்ற சுழுமுனை நாடி நாடியை சுற்றியிறுக்கின்ற கொடி போன்று சுற்றிச் செல்லுகின்ற மண்ணே பாஷாணம் எனப்படுகிறது. உடலில் தோன்றிய இந்த உப்புக் கம்பம் யோகம் பயிற்சி செய்யச் செய்ய கம்பிபோன்று இறுகிவிடும். இதையே பந்தம் என்று சொல்லுகிறார்.

சித்தன், சித்திக்குரிய தன்மை, சித்தர், யோகியர் இவர்களின் உணவு முறை சொல்லப்பட்டுவிட்டது.

எவ்வகை சித்தர்கள் நூல் செய்தாலும், பாட்டு எழுதினாலும் குறிப் பாக யோக சாத்திரத்திற்காக ஒரு நூலை படைத்தாலும், அதில் வரும் வெண்பா, அகவல் இந்த வகையான கவிதை சொற்கள் அனைத்திலும் இரண்டு, மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கருத்துக்கள் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மயிற்பீலி. ஒரு மயில் இறகு என்று பெயர். ஒரு மயில் இறகின் ஒரே முடியில் ஒன்றிறண்டு வர்ணங்களோடு அல்லாமல் பல வர்ணங்கள் கலந்திருப்பதை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். அதுபோல ஔவை மூதாட்டி எழுதிய இந்த அகவலில் யோக சாத்திரகருத்தும், அந்த யோகத்தை செய்வது மனித உடல் என்பதனால் இச்சொற்களில் உடல் ஆரோக்கிய கருத்தும், வைத்திய சாஸ்திர அறிவுரையும் கலந்திருக்கிறது. இவ்வகை யான எல்லா நூலிலும் இவை கலந்தே இருக்கும்.

பால், தெளிதேன், பாகு, பருப்பு, என்று சொன்னார் ஔவையார். இதில் கலந்திருந்த யோக சாத்திர கருத்தை முதலிலே படித்துவிட்டீர்கள் வைத்திய சாத்திர கருத்து என்ன?

ஔவையார் சொன்ன இவை எவை எனயோசி எளியவன் சொல்லு கிறேன் கேளுங்கள் இவை - பால், தெளிதேன், பாகு, பருப்பு என்று நீ படித்து பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும். பொருள் என்ன தெரியுமா?

யோக சாத்திரத்திற்குரிய நான்கு சொற்கள் இப்பொழுது வைத்திய

சாத்திரத்திற்கு உரிய நான்கு சொற்கள் ஆயின. MALE SEX, FEMALE SEX. இதனை தமிழில் பால், பாலினம், இருபாலர் அல்லது ஆண், பெண் என்று கொள்க.

தெளிதேன் - தெளி என்றால் தெளிவு பெறு என்று பொருள். மீண்டும் தெளி என்று யோசித்தால் குழம்பு போன்று இருக்க வேண்டிய திரவம் தெளிந்த சுண்ணாம்பு நீர் போல ஆகிவிடுதல். மிதமிஞ்சிய பாலுணர்ச்சியால் விருப்பம் வரும் பொழுது ஆண், பெண் இருவருக்கும் ஒரு துன்பம் ஏற்படும் ஆண்களின் உயிர்ப்பு சக்திக்கு விந்து என்று பெயர். பெருவிருப்பம், யோகம், தேகாப்பியாசம் இல்லாதபொழுது விந்து சுண்ணாம்பு நீரைப்போல நீர்த்துவிடும். உடலில் உஷ்ணம் அதிகரிக்கும். திருமணம் ஆகாத ஆண்களுக்கு நீர்த்துவிட்ட உயிர்சக்தி. அடிக்கடி தானே வெளியேறும். உடல் மெலியும். மூளையின் சக்தி குறையும். இந்த நோய் அதிகரித்துவிட்டால் இதற்கு 'வெட்டை' என்று பெயர். இது திருமணம் ஆகாதவர்களுக்கு. மணம் ஆனவர்களுக்கு விந்து கெட்டியான தன்மையில் இருக்க யோகத்தன்மை உதவுகிறது.

பாகு என்ற பொருள், கல் போன்ற தன்மையும் அல்ல, நீர்போன்ற தன்மையும் அல்ல. சற்றே கெட்டியாக இருக்கும். இப்படி இருபாலருக்கும் இருந்தால் சுகம் என்கிறார் ஓளவையார்.

பால் என்பதை ஏன் முதலில் போட்டார்? வெண்மை நிறத்தால் மனிதரின் சுத்த சக்தியை அறியலாம். உலக ஆசையும், பாலுணர்வும் இயற்கையானது. இதன் ஆரோக்கியம் நமது கட்டுப்பாட்டினால் வருவது.

பருப்பு-அதிக சக்தியை தரும் உணவு அல்லது புஷ்டியான ஆகாரம். புஷ்டியான உணவை யோகப் பயிற்சிக்கு முன்னும் பின்னும் சாப்பிடு.

எவ்வித மனித எண்ணத்திற்கும் காரணம் நமது மூளையே. அதற்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டிய ஓளவையார் வலிமையான மனித மூளையை வெள்ளையாக ஆக்கினார். ஏ மூளையே! இந்த நான்கையும் கவனித்துக் கொள் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக, ஏ பிள்ளையாரே! இந்த நான்கையும் உனக்கு படைக்கிறேன் என்றார். இப்பாடலின் மறை பொருளையும், உண்மையான பொருளையும் உணருங்கள் என்று சொல்கிறார் பிறும்மேந்திரர்.

‘நாலும் கலந்து உனக்கு நான் தருவேன்’

இதுவரை எழுதிய விரிவுரையால் இவை அனைத்தும் சமச்சீராக கலந்ததுதான் வாழ்க்கை என்பது புரிந்திருக்கும்.

கோலம் செய் - முதன்முதலில் தாயின்கருவில் ஒரு புள்ளியாக தோன்றிய மனிதன், புள்ளி மேல் புள்ளி என்று பல புள்ளிகளாக தோன்றி மனித குழந்தையாக பிறந்தது. கோலம் என்றால் உரு. பெண்கள் வாயிற்படியில் கோலம் போடும் போது புள்ளிகளாக வைத்து அதன்மேல் வரிகளை இடுகிறார்கள். இது போன்றதே மனிதனது தோற்றம். ஒவ்வொரு மனித உயிர் சத்து சொட்டுக்களையும் மேற் சொன்னவாறு வைத்துக் கொண்டு ஒரு முழுமையான மனித குழந்தையை பெறு என்கிறார் ஓளவையார். கோலம் செய் என்ற சொல் இந்த முயற்சிகளை செய் என்று குறிக்கிறது.

நாம் எப்பொருளை நினைத்தாலும், நம் மூளையின் திசுக்கள் (CELLS) செயலை செய்து உருவத்தை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது. நம்பிக்கை செயலை செயல்படுத்தும். அதற்கு ஒரு விருப்பமான உருவை கண்டு பிடித்தார் ஓளவையார். அதுவே பிள்ளையார். ஆகவே நான் விரும்பிய வையை எல்லாம் எனக்கு தந்துவிடு பிள்ளையாரே என்று வேண்டுகிறார் புலவர். புதிது புதிதாக பேசுவது இயந்தமிழ். பண் என்ற புதிய புதிய ராகங்களை கண்டுபிடிப்பது இசைத்தமிழ். நாட்டியம், நடனம் இவைகளால் சொல்லும் கருத்தை எடுத்துக் காட்டுவது நாட்டியத்தமிழ். இம்மூன்றையும் எடுத்தாள நமக்கு தமிழ் என்ற மொழி வேண்டும். ஓளவை கூறுகின்ற சங்கம் என்ற சொல் மொழியின் வழியாக யோகம், பக்தி, கலை என்ற படிப்புகளை தெரிந்து கொள்ளுகின்ற கூட்டம் மூவகையாக பிரிந்துள்ளது. அந்த மூன்று திறமையுடைய சமுதாயத் தையே மூன்று சங்கங்கள் என்று கூறுகிறார். எந்த மொழியின் வழியாக அறிவுறுத்துகிறோமோ அந்த மொழியில் திறமையை இறைவனிடம் கேட்க வேண்டும். அதனால் சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா என்றார். பேச்சினால் உணரும் சமுதாயம், இசையினால் உணரும் சமுதாயம், நாடகத்தால் உணரும் சமுதாயம் இம்மூன்று சமுதாயமும் யோக சாத் திரத்தை அறியட்டும் என்பதே அவரது அவா.

“கரிமுகத்து” - யானைமுகத்துடன் கூடிய, சூரிய ஒளி ஊடுருவி செல்லும் படியாக தூய்மையான ஸ்படிக மணி போன்ற மனமுடைய வினாயகனே.

“எனக்கு தா” - எனக்கு அனைத்தையும் கொடு

“துங்க” - வெற்றியை தருகின்ற

வெட்டைநோய் என்பது, நமது மூளையின் நினைவு உஷ்ணத்தினால் ஏற்படுகிறது. இது கூடாது என்கிறார் ஓளவையார். குளிர்ச்சி தரும்

உணவு பொருட்களால் உடல் குளிர்ச்சி அடைகிறது. ஸ்தூல உடல் குளிர்ச்சி அடைகிறது. யோகப் பயிற்சியினால் உள்ளம் குளிர்ச்சி அடைகிறது. அதிக உஷ்ணம் என்ற ஆண்டுகளின் உஷ்ண நோய்க்கு வெட்டை நோய் என்று பெயர். இதை தடுக்கவும், உடல் மெலியாமல் இருக்கவும், உள் பகுதியாகிய மனோமய கோசம் கீராக இருக்கவும் தெய்வ பக்தியே உதவும். இதுவே தமிழர்களின் சாத்திரம் என்ற மனோதத்துவ சாத்திரம் என்ற PSYCHOLOGY ஆகும். இந்த தத்துவம் உண்மையாக ஆக இந்தியர்கள் யோக மார்க்கத்தில் யோகாப்பியாசத்தை வைத்தனர். பல யோக நூல்களை ஆய்வுரை, விரிவுரை செய்வதற்கு முன் அத்துடன் இங்கு ஒளவையாரின் வினாயகர் அகவலும் ஆராயப்படுகிறது, ஒளவை எழுதிய யோகக் கருத்தையும், வைத்திய கருத்தையும், அந்நோயை தடுக்க எடுத்துச் சொன்ன தர்ம நெறிகளையும் பார்த்து ஆராயுங்கள்.

“கவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் செய்யமுடியும்” இது யோகத்தை அப்பியாசம் செய்பவனுக்குக் கூறும் பழமொழி. இந்தியர்களின் ஆன்மீக பாரம்பர்யம், பொது மக்களை எப்படியும் நாடிவிட வேண்டும் என்ற நோக்குதான் அதற்கு உண்டு. வருமுன் காக்கும் பழமொழி நமது நாட்டு மக்களிடம் எப்படி பதிந்திருக்கிறது என்று பாருங்கள்.

மேற்சொன்ன நோய்க்கு ஒரு பழைய பழமொழி உள்ளது எழுது கிறேன் படியுங்கள். ஆண்டுகளுக்கு - “வெட்டை முற்றினால் கட்டை”

இதே வகையான நோய் பெண்களுக்கும் வருவதுண்டு உடல் இளைப்பு, ஏக்கமாக கண்கள் செருகும் நிலை, மாதாந்திர காலங்களில் மிதமிஞ்சிய ரத்தம் வெளிப்படுதல், சோகை, இந்த கடுமையான அவஸ்தை அவர்களுக்கு ஏற்படும்-தேரையர், அகஸ்தியர் இதைச் சொல்லும் நிலைக்கு -

“விவள்ளைப் போக்கு” என்று பெயர்.

“விவள்ளையின் அதிகப் போக்கு சீக்கு” என்பது பழமொழி.

“சீதக் களபச் செந்தாமரைப்பூம்

பாதச் சிலம்பு பல இசை பாட”

மேலே உள்ளது வினாயகர் அகவலின் முதல் இரண்டு வரிகள்.

ராஜயோகத்திற்கும், குண்டலினி யோகத்திற்கும் மூலாதாரம் என்ற இடமும், அந்த நிலையில் உள்ள இரண்டு அங்குல சிறு குடல் குழாயும் எப்பொழுதும் குளுமையாக இருக்க வேண்டும். அங்கு குளுமை ஏற்பட நமது பெருங்குடல் என்ற வயிற்றில் தொடர்பு இருக்கிறது. வயிறு என்ற பெருங்குடல் பகுதியில் ஜீரணம் செய்யும்பொழுது மட்டுமே

வாயு உற்பத்தி ஆகவேண்டும். மற்ற சமயங்களில் அங்கு வாயு உற்பத்தி யானால் யோகாப்பியாசம் பலிக்காது. அதிக வாயு உற்பத்தியாகி வயிற் றிலும் இதயத்தின் வலப்புறத்தை மூடிக் கொண்டிருக்கின்ற சதையின் உள்ளேயும், அதேபோல இடப்பக்கத்தில் உள்ள சதையின் இடைவெளி யில் “வியான வாயு” என்ற GAS மேல்நோக்கி தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் பொழுது பெருங்குடல், சிறுகுடல் என்ற இரண்டையும் காக்கும் DIAPHRAGM என்ற பகுதி இடிக்கப்பட்டு வலி ஏற்படும். இடதுபக்க உதர விதானம் வலிப்பதால் இதயம் வலிப்பதைப் போல் தோன்றும். உணவுக் கட்டுப்பாட்டினாலும், வெள்ளைப் பூண்டு, பெருங்காயம் கரைத்த மோர் கரைசல் இவைகளை உண்டு இந்த வாயுவை இறக்கி விடுதல் வேண்டும். வாயு, ஜீரணவாயுவான வியான வாயுவும், வெளியே செல்லவேண்டிய கழிவுப் பொருளான அபான வாயுவும் பல நாள் தொந்தரவு உடைய வர்களுக்கு பல்வேறு வகையான மூல உபத்திரவங்களை ஏற்படுத்தும் இவைகளை சரிசெய்துக் கொள். காரம், கொழுப்பு பதார்தங்களை நீக்கு. புரதச்சத்து, ருசியான சாத்வீக சில உணவுகள், தேன், இஞ்சி, தேட்டை, பழங்கள் இவைகளை பழக்கமாக்கிக் கொள். மூளை கட்டுப்பட்டுவிடும். வயிறு குளிரும். மூலம் குளிரும். பொருள் என்னவென்றால் வயிற்றில் தேவைக்கு மேற்பட்ட வியானவாயு உற்பத்தி ஆகாது. நெஞ்சு அடைப்பு இராது. சிறுகுடல் குளிர்ச்சியடைவதால் மலச்சிக்கல் இராது, அபான வாயு அதிக உற்பத்தியாகாது.

யோகம் செய்வதற்கு முன் ஐந்து செய்கைகள் செய்யவேண்டும். அதற்கு பஞ்ச கர்மா என்று பெயர். அதில் முதல் வேலையான மூலபந்த கர்மாவை சுத்தம் செய்யவே மூலாதாரச் சக்கரத்தை மனதினால் பார் என்கிறார் ஓளவையார்.

மனித மூளையோடு நாம் உண்ணுகின்ற ஆகாரத்தின் மீது நமது ஆசை என்பது ஒரு குறிக்கோளாக இருப்பதால் ஓளவை சிந்தனைக்கு கட்டளை இடுகிறார். இதைச் செய் அதை செய்யாதே என்பது இந்த நூலில் உள்ளது.

மனம் என்ற மூளை மூலாதாரச் சக்கரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தால், குதிரையின் கடிவாளம் குதிரைக்காரனின் கையிலே இருப் பதைப் போன்று, மனம் மூல பந்தத்தால் தானாக கட்டுப்பட்டு ஆகாரத்தை அதுவே உனக்கு பட்டியலிட்டுக்காட்டும்.

இதன் எதிரொலி ‘மூலம்’ என்ற இடத்தில் குளிர் காற்று சுற்றிவரும். யோகச்சொல் - மூலாதாரச் சக்கரம் குளிரும். அது எப்படி இருக்கும்

என்று அகவலில் படித்துத் தெரிந்துக் கொள். “சீதக்களபம்” தேகத்தை குளிர்விக்க சந்தனத்தை அரைத்து பூசிக்கொள்வதைப் போன்றது. குளிர்ச்சிக்கு சந்தனத்தை பூசுவது வழக்கம். இது யோக சாஸ்திரத்தில் முதலில் தோன்றும் உணர்ச்சி.

மூலபந்த யோகப்பயிற்சியில் அடுத்து இரண்டாவதாக தோன்றும் உணர்ச்சி, திடீரென்று மலர்ந்த செந்தாமரைப் பூ மலர்ந்ததைப் போன்று இருக்கும். காலியாக உள்ள வயிற்றின் உட்புறம், காலியாக உள்ள சிறுகுடல், பெருங்குடல் அனைத்தும் சேர்ந்து குளிர்ச்சியாக இருக்கும்.

உணவுப்பொருள்கள் கைத்துப் போகாமல் இருக்க பாத்திரத்தில் ஈயம்பூசப்படுகிறது. ஈயமே உணவை காப்பாற்றுகிறது. இதுபோல வயிற்றின் உட்புறத்தில் இருக்கும் MUCUS என்ற திரவம் உட்புறம் முழுவதும் சீராக உற்பத்தி யாகிக் கொண்டேயிருக்கும். மலச்சிக்கல் ஏற்படாது.

சந்தனத்தை சொன்ன ஒளவை., வயிற்றுப் பகுதியை உவமிக்க ஏன் செந்தாமரையை சொன்னாள்? தடாகத்தில் செந்தாமரைப் பூ மலர்கிறது. குளத்து சேற்றில் சாகாமல் இருப்பது தாமரைக் கிழங்கு. குளத்தில் பல அடி நீளம் நீண்டு வளர்கிறது தாமரைத்தண்டு. இது குண்டலினி பாம்பிற்கு ஒப்பு. தாமரை பூ, தண்டு, கிழங்கு இவை குளிர்ந்தே இருப்பதால், குளிர்ச்சியாக உள்ள மூளை கெடாது என்பது பொருள்.

“பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்

பொன்னரை ஞாணம் பூந்துகி லாடையும்”

மேலே வரும் இரண்டு வரிகளில் பக்தி உரையும் உண்டு, சங்கீத தெளிவுரையும் உண்டு, யோகப் பொருளுரையும் உண்டு என்பதை அறிக.

பக்தி உரை : வினாயகர் குழந்தை உருவில் இருக்கிறார். கைலாயத்தில் அவரின் பாதங்களுக்கு தண்டையும், காவில் ஒலி செய்யும் சதங்கையும் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வினாயகரின் பக்தி உருவம் இதுவாகும். மேலும் வினாயகப் பக்தர்களுக்கு கண்ணில் தெரியும் வினாயகரின் உருவம் குழந்தை உருவமாக இருக்கும்.

இந்த வினாயகரே பாலகணபதியாகும் இத்தெளிவுரையை உணர்க.

பல இசைப் பாட - ஹடயோக சகஜபத்மாசனத்தில் உட்கார்ந்துக் கொண்டே வந்தால் இந்த நிலையிலேயே மூலாதார ஸ்தானம் என்ற மூலாதார சக்கரம் மனக்கண்ணுக்குத் தெரியும். இந்த யோகப் பயிற்சியில் ஹடயோக குண்டலினி நிலை என்பதே பத்மாசனம் எனப்படும். சாதாரணமாக சுவாசித்துக் கொண்டேயிரு. அந்த சுவாசமே பிராண

சக்தி என்ற OXYGEN அகும். வெட்டவெளியிலிருந்து உள்ளே செல்லும் முச்சைக் கவனி. சில நொடியில் உட்பக்கம் உள்ள வயிற்றில் தானாக நிற்கும் காற்று போதுமானது. நினைவு என்னும் மனக்கண்ணை வயிற்றில் வைத்து, பத்மாசன மையப்புள்ளியைப் பார்த்தால் அது தெரியும். இவ்வண்ணம் பல நாட்கள் மூலாதார மையத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தால் இதற்கே மூலாதார தாரணயோகம் என்று பெயர். BOTTOM OF THE CENTRAL POINT CONCENTRATION என்பது கூடும். மூலாதார குண்டலினி சக்கரத்திலிருந்து 56 யோக சித்திகள் கிடைக்கும். இதில் 28 பத்மாசனத்தால் மட்டுமே கிடைக்கும். இந்த இடமே மண் அல்லது EARTH எனப்படும். மண்ணில் விளைவதே உணவுப் பொருள்கள். அதுவே உணவாகி நம்மால் சாப்பிடப்படுகிறது. சாப்பிட்ட உணவு ஜீரணமாகி புஷ்டி என்ற சக்தியாக மாறி அதுவே ரத்தம் ஆகிறது. இது நமது விஞ்ஞான திரிபு நிலை. உணவு உதிரமானபின் சக்கை மலம் ஆகி மீண்டும் மண்ணில் சேர்ந்துவிடுகிறது. ஆதலால் மலம் வெளியேறும் மூலாதார ஸ்தானமும் வயிறும் உடம்பிலுள்ள மண்ணைக் குறிக்கிறது என்கிறது யோக சாத்திரம். MOOLADHARA IS OUR EARTH POINT பலன்கள்-பூமியில் பல வளர்ச்சிகள் ஏற்படுகிறது. அதுபோல மூலாதார பார்வையில் நம்முள் பல ஆதார சக்திகள் பிறக்கின்றன. மண்ணில் ஏற்படும் பலவிதமான வளர்ச்சி அற்புதங்கள் அனைத்தும் மூலாதார பார்வையில் ஏற்படுகிறது.

முதலில் இரண்டு சக்திகள் பிறக்கும். ஒன்று-பலவிதமான அற்புத வாசனைகள் மூலாதாரத்திலிருந்து சுழுமுனைநாடி காற்று வழியாக வெளியேறி முச்சுவழியாக வெளிவரும். இதை நீயும் பிறரும் அறியலாம். இது பாலகணபதி தரும் முதல் சக்தியாகும்.

இரண்டாவது சக்தி பத்துவிதமான கந்தர்வ இசை ராகங்கள் மூலக் குண்டலினியிலிருந்து நமது காதுக்கே கேட்கும். மனம் அந்த ஒலியில் லயித்து கண்கள் தானாக மூடிக்கொள்ளும். துரியத் தூக்கம் என்ற யோக நித்திரைச் சித்திக்கும். பரவுலக ஒலியைக் கேட்கும்போது வெளியுலக ஒலியும் கேட்கும், ஆயினும் நினைவும் தியானமும் கலையாது. பிறும்மேந்திரர் சொல்லுகின்ற இந்த யோக உரை “பாதச் சிலம்பு பல இசை பாட” என்ற சொல்லில் மறைந்துள்ளது என்க.

பாலகணபதியின் படத்தை வைத்துக் கொண்டு பத்மாசன நோக்கைப் பார்.

சிறப்புரை: சித்தி, யோகம், இவைகளுக்கு பாலன், பாவை என்ற குழந்தை தெய்வங்களே வேண்டும். தமிழில் வாலைக்குமரி, வாலைக் குமரன் என்று சொல்க.

“பொன்னரை ஞாணம் பூந்துகில் ஆடையும்” பூந்துகில் என்ற மெல்லிய ஆடை (வெங்காய சருகு துணி) போன்ற ஆடையை நீ மூலாதாரத்தில் பார்க்கலாம். இதுவே பால கணபதி கட்டிக் கொண்டுள்ள ஆடை.

பொன்னரைஞாண் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது ஏன்? கணபதியின் இடுப்பு அரை என்ற கீழ் பாகமாகும். நமது உடலில் உள்ள அரைஞாண் கயிறு, உடலின் கீழ்பாகம் உலக சுகத்திற்காக உள்ள பாகம் என்பதைப் பிரித்துக் காட்டவும், மேல் பாகம் என்று தலைவரை உள்ள இடம், தெய்வ, யோக, ஞான வாழ்க்கைக்கு என்ற எடுத்துக் காட்ட உதவுகிறது. அதனால் பொன்னாலான அரைஞாண் கயிற்றை கணபதி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். பத்மாசன யோகப் பயிற்சி செய்யும் யோகிக்கு இக்கருத்துத் தெரியும். காலப்போக்கில் யோகி ஆடை தேவையில்லை அரையில் கோமணமும் தெய்வப்பயிற்சியும் போதும் என்று முடிவெடுப்பான்.

பெண் யோகினி வல்லுனர்கள் அழகைக் குறைத்துக் கொள்வார்கள். ஆண்டவனை எண்ணுவார்கள். சித்தி பெற்ற ஒளவையாரின் பால கணபதி வழிபாடு எப்படி? அற்புதம்தானே?

யோக சாத்திரத்தில் மூலாதாரத்தில் தோன்றும் நாதங்கள் பத்து வகையாக வெவ்வேறு நாதங்கள், தசவித நாதங்கள் எனப் படுகின்றன. தசம் என்றால் பத்து. சிலம்பு நாதத்தையும், பல இசை பற்பல பண்களையும், பாட என்ற சொல் சித்தியையும் குறிக்கின்றது.

“வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்

பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்

அஞ்சுகரமும் அங்குச பாசமும்

நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேனியும்

நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்

முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்

திரண்டமுப் புரிநூல் திகழிழாளி மார்பும்”

இப்பகுதியில் பாடலில் ஒவ்வொரு வரியிலும் வினாயகப் பெருமானின் உருவம் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊசிக்குள் அதன் காதில் நூலை நுழைப்பதை போன்று வினாயகரின் வர்ணனைப் பகுதியில் யோகச் சாத்திரம் எப்படி அழகாக நுழைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பார்.

“வண்ணமருங்கு” - வினாயகரின் அழகான இடுப்புப் பகுதியில் பல வண்ணப் பட்டாடை ஒன்று கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அழகுக்கு அழகு செய்வதுபோல் பால வினாயகருக்கு பட்டாடை என்று எண்ணு.

இப்பொழுது செய்தது பக்தி உரையாகும். அதற்கு அடுத்து வருகின்ற சொற்கள் என்ன?

“வளர்ந்தழ கெறிப்ப” - இதை அழல் வளர்ந்தது. மூலாதாரத் திலிருந்து யோக சக்தி நெருப்புப் போன்று உயர்ந்து கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது எவர் நெருப்பை பற்றவைத்தாலும் அது மேல் நோக்கியே எரியும். இதுபோல மூலாதாரச் சக்கரத்தில் வினாயகப் பெருமானை மனதினால் நினைத்து வைத்துக் கும்பிடு. நினை. ஞானத்தீ என்ற ENERGY மேல்நோக்கி சக்தி போன்று எரியும். இங்கே குண்டலினித் தீயை ‘அழல்’ என்ற நெருப்பு இடுப்பின் உட்பகுதியில் உள்ள கீழ்பகுதியி லிருந்து எரிகிறது என்கிறார் ஔவையார். “எரிப்பு” என்றால் இத்தீ எதை எரிக்கிறது? நமது மூலப் பகுதியில் ஏற்படுகின்ற இன்பத்தைத் தந்து விட்டு அங்குதோன்றுகின்ற துன்பத்தை எல்லாம் வினாயகர் எரிக் கிறார் என்பதை மறைமுகமாக விளக்குவதே ‘அழல்’ என்ற சொல்லின் பொருளாகும்.

“பூமியில் உள்ள அல்லது விழுந்த மல, ஜல, குப்பைகள் எல்லாம் மக்கி எருவாகிறது. மரம் செழிப்பாக வளர்ந்து நல்ல பரம்பரையை தோற்றுவிக்கிறது என்கிறார் ஔவையார்.

இது போல மூலாதாரத்தில் மூலபந்தனம் செய். அங்கு தோன்றுகின்ற மூலசக்தி பாவங்கள் என்ற நமது அறியாமையை அழித்து புண்ணியம் என்ற குண்டலினி யோக சக்தியை தரும்.

“பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்”

வினாயகப் பெருமானுக்கு பேழை என்ற மிகப்பெரிய பெட்டி போன்ற வயிறு இருக்கும். வினாயகன் எல்லா உணவுகளையும் ஜீரணித்து விடுவான். இது போல எல்லா சாத்திரங்களையும் ஜீரணித்து விடுவான். அதனால் வினாயகப் பெருமானை வணங்கினால் அனைத்தையும்

பெறலாம் என்கிறார் ஓளவையார். முயற்சி செய்து இறைவனை வணங்கினால்தானே எல்லாவற்றையும் பெறலாம் என்கிறார் பிரும்மேந்திரர்.

“பெரும்பாரக் கோடு” -கோடு என்றால் கூர்மையான. பெரும்பாரம் என்ற உறுதியும், மிக கனமும் உள்ள மதிப்பொணாத இரண்டு தந்தங்களை உடையது யானை. இந்த தந்தத்தின் வலிமை போன்றது மூலாதார சக்தியாகும். எல்லாவிதமான வளர்ச்சியையும் கொண்ட மண்ணே மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. மூலாதார இடம் எல்லா சக்திகளும் வளரும் வலிமையான இடமாகும். அப்பகுதியை யோகத்தில் மண்ணுக்கு ஒப்பாக குறிப்பிடுகிறார்கள். குண்டலினி யோகத்தில் இந்த இடத்தில் 56 விதமான சக்திகள் பிறக்கின்றன. சூரிய, சந்திர கிரணங்கள் அனைத்தும் பூமியில் விழுந்து அதனுடைய பல மாற்றங்களால் நாம் பல புதிய பொருள்களை எடுத்துக் கொள்கிறோம். உணவிவிருந்து நவரத்தினங்கள் வரை அனைத்தும் பூமியில் இருந்துதான் கிடைக்கிறது. இந்த சக்திக்கு நேரான உதாரணம் மூலாதார விளைவுகள் ஆகும்.

மற்ற வரிகளை கவனியுங்கள். யானை முகத்தோடும் - மற்றவர்களின் கண்களுக்குத் தெரியும்படியான சிகப்பான நெற்றித் திலகமும் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறான் இறைவன் என்கிறது இவ்வரிகள்.

இதன் யோகக் கருத்துரை : யானைத்தலை கனமானது. அங்குசத்தால் அதன் தலையை குத்தக்குத்த, வலிமையான அப்பிராணி, அதன் பாகன் சொல்வதைக் கேட்டு அப்படியே நடக்கும். இதுபோல யோகி பலர் பிரமிக்கும் படியாக பெரிய அறிவை தலைக்குள் கொள்ளுகிறான். வித்யா கர்வம் என்ற ஆணவம் வரும் பொழுது வினாயகரை வணங்குகிறான், ஆணவம் என்ற கர்வமலம் ஒழிந்து முன்னேறுகிறான். சில சமயம் அவன் குருவை நாடவும் தோன்றும். அப்பொழுது குரு அவன் ஆணவத்தைச் சுட்டிக்காட்டி எடுத்து எறிந்து முன்னேறச் செய்கிறான். வினாயகர் கோவிலில் தலையில் குட்டிக் கொள்வது இதைக் குறிக்கிறது.

“அஞ்சுகரமும்” - கடவுளின் ஐந்து கைகள், நமது பஞ்ச இந்திரியங்களை அடக்கி நேர்மை படுத்துகிறது. புத்தியை நேர்மைப்படுத்த அங்குசத்தை கையில் வைத்திருக்கிறார் வினாயகர். தன்னிடம் நம்மை இழுக்க பாசக்கயிற்றை நம்மீது போட்டு இழுக்கிறார்.

குண்டலினி யோகப் பயிற்சியில் ஒரு காலத்திற்கு பிறகு நம் உடலின் உட்புறம் எங்கும் நீல நிறம் தெரியும். அவ்விடத்தில் வினாயகர் இருப்பதால் அவருக்கும் நீலமேனி என்கிறார். வெட்ட வெளியும், கடலும் நீலமாக இருக்கிறது. வெட்டவெளி ரகசியம் மூலாதாரத்தில் ஒலியாக

எழுந்து காதில் கேட்பதால் வினாயகன் என் நெஞ்சில் குடிகொண்டான் என்கிறார் ஓளவையார்.

நெற்றியில் உள்ள சிகப்புதிலகம் என்ற சிகப்பு ஒளி மூலாதாரத்தின் ஒளி என்பது இவ்வரியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘நான்றவாய்’ - சிகப்பாக பிளந்து தெரிகின்ற வாய்யோக வுரை: மூலபந்தம் சித்தித்து அஷ்டமா சித்திகள் ஏற்ப்பட்ட பின், தொண்டை வரை குளிர்ந்த பிராண வாயுவை அதிகமாக இழுக்கும். யானை கரும் பிறகு வாயை திறக்கும். யோகியர் உணவிற்கு சிறிதளவே வாயை திறப்பர்.

ஆறு ஆதாரங்களும் சித்தித்த பின் எட்டு கரங்களை உடைய வினாயகர் தெரிவார்.

4x2=8 - நாலிருபுஜம்-எட்டு கைகளை உடைய வினாயகர், ஆறு ஆதாரங்களில் தோன்றும் 8 சித்திகளைக் குறிக்கிறார். அதை நான் தருவேன் என்கிறார்.

அஷ்டமாசித்திகளின் பெயர்கள் :

1. அணிமா	2. மஹிமா	3. கரிமா
4. லஹிமா	5. ப்ராந்தி	6. ப்ராகாம்யம்
7. ஈசத்வம்	8. வசித்வம்	

“மூன்று கண்ணும் மும்மத சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்

திரண்டமுப் புரிநூல் திகழிழாள் மார்பும்”

“மூன்று கண்ணும்” - மூலாதாரத் துவாரம் திறந்த உடன், அங்குள்ள சக்திகளெல்லாம் பிறக்கும். அந்தக்கையோடு மூலாதாரத்தில் இருக்கின்ற வினாயகப் பெருமான் தன் தும்பிக்கையை உள்ளே உயர்த்தி அதை வைத்து ஆறாவது ஆதாரமான ஆக்ஞா சக்கரத்திலுள்ள மூன்றாவது கண்ணை ஏற்படுத்தி நமது முக்கண்ணைத் திறப்பார். மூலம் சித்தித்தால் ஆக்ஞை என்ற கட்டளையை இடும் மூன்றாவது கண் பிறக்கிறது.

பிரும்மேந்திரர் சொல்லும் உட்பொருள்ஆக்ஞை - கட்டளை என்பது என்ன? நமது ஆன்மாவே நமக்காக கேள்வியையும் கேட்டு, பதிலையும் சொல்லும். இப்படித்தான் மனிதர்கள் ஞானிகள் ஆகிறார்கள்.

அடுத்த சொல் “மும்மத சுவடு” - சீறி எழுகின்ற மூன்று விதமான வலிமையுள்ள மூன்று உணர்வுகள். இதற்கே மும்மதம் - மூன்று மதம்

என்று பெயர். யானைக்கே மூன்று மதங்கள் உண்டு. ஒன்று தேக மதம் மற்றொன்று மத்தகஜ மதம். அதன் மூளை பைத்தியம் பிடித்து வேகமாக வேலை செய்து ஒடிக்கொண்டிருக்கும். அந்த யானையை யாராலும் அடக்க முடியாது. மூன்றாவது பீஜமதம் - அளப்பறிய காமவேட்கை.

மூலாதாரம் மனிதனுக்கு சித்தியாகும் பொழுது, வினாயகன் அழகிய தேக வலிமையை தருவான். மூளை சிறிய அறிவிற்கு வேலை செய்வதை விடும். பேறறிவு என்ற ஞானத்திற்காக சுழலும். காமமும் இன்பமும் முழுமையாக ஆண், பெண் இருவருக்கும் சித்திக்கும். பாற்கடலை கடையும் பொழுது விஷம் வந்ததைப் போன்று யோகிக்கு அச்சமயத்தில் சிறிது ஆணவம் வரும். அதை அடக்கி வெற்றி பெற, மதம் என்ற அவ்வுணர்ச்சி விலகி, விலகியதை யோகியாகிய நீயே அம்மூன்று உணர்ச்சிகளின் சுவடுகளை மூலாதார இடத்தில் பார்ப்பாய். மதம், சுவடு என்ற அருமையான சொற்களை கவனிக்கவும்.

யானையின் இரண்டு செவிகளும் மிகப்பெரியது. அது செவிகளை அடிக்கடி ஆட்டும். வினாயகரை பூஜையில் சிறப்பிக்க பொற்கிரீடம் வைப்பார்கள் மூலாதாரம் சித்தித்த யோகிக்கு உலகப் புகழ் கிட்டும். யோகியானவுடன் நீ பெரிய விஷயங்களை மட்டும் கேட்பாய். தேவையில்லாத விஷயத்தை உன் காதே தள்ளிவிடும்.

“**திரண்ட முப்புரிநூல்**” - சாதாரண உரை செய்கின்றவர்கள் இதை வினாயகரின் பூணூல் என்கின்றனர்.

“**திகழொளி மார்பும்**” - வினாயகரின் மார்பில் இது கம்பீரமாக தெரிகிறது என்று பொருள். யோக வினாயகரை கூறும் பொழுது இது இவ்வண்ணம் கூறப்படுகின்றது.

“**திரண்ட**” - நூல் போன்று மூன்றாக பிரிந்து இருந்து மேலும் கீழும் சுவாசிக்கின்ற மெல்லியக் காற்று முக்கின் வழியாக உள்ளே செல்லும். உள்ளே சென்ற காற்று முன் நெற்றியின் உள் பக்கத்தில் உள்ள புருவ இடைவெளி என்ற மத்திய ஸ்தானத்தில் நிற்கும். அங்கே சேர்ந்த சக்தியுள்ள பிராணவாயு முக்கோண வடிவில் மூன்று மெல்லிய நூல்களாக பிரியும். ஒன்று ‘இடா’ என்ற இடது நாசியின் கண்ணின் உட்பக்கத்திலிருந்து நேராக வந்து இடது பக்கமாகவே இடது தொடையின் உட்பக்கம் வந்துவிடும். பிறகு நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஒரு மெல்லிய நூலளவில் காற்று உடலின் உள் மையப்பாகத்தின் வழியாக, உடலை இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டு, மூலாதார சக்கரத்தில் வந்து நிற்கும்.

இதுபோல 'பிங்கலா' என்ற வலது பக்க முக்கின் உள்வழி ஒரு நூல் வடிவிலான நீளமான வாயு வலது தொடையின் மேலே விழும். இந்த மூன்று காற்று ஒட்டத்தையே முப்புரிநூல் (பூணூல்) என்கின்றார்கள்.

யோகம் செய்கின்ற ஒவ்வொருவரும் அணிந்துக் கொள்ளுகின்ற, பூணுகின்ற நூலே பூணூல் ஆகும். இதுவும் தமிழ்ப்பதம் என்க.

புரி என்றால் மெல்லிய நூல். புருவ மத்தியிலிருந்து மூன்றாக பிரியும் காற்றையே முப்புரிநூல் என்கின்றனர்.

யோகம் சித்தியடையும் பொழுது மூன்று பக்க காற்றுகளும் மூலாதாரத்திலிருந்து உச்சி வரை கயிறுபோல சுற்றிக் கொண்டு செல்லும். முடிவான இந்த நிலையைத் தான் முப்புரிநூல் என்கிறார்கள். மூன்று நூலும் ஒன்றாக ஆதல். வடமொழியில் ஒரு பக்க பிராணவாயுவினால் ஆன நூலுக்கு 'ரேசகம்' என்று பெயர். மற்றொரு பக்க நூலுக்கு 'பூரகம்' என்று பெயர். மூலாதாரத்தில் தங்கி நமக்கு யோக உபயோகத்தை செய்கின்ற காற்றுக்கு கும்பகவாயு என்று பெயர். இதே கும்பகவாயு சித்தி பெற்ற யோகியருக்கு நடு நாடியின் வழியாக ஆதாரங்களைக் கடந்து மூளையில் உள்ள CELL -களின் மத்தியில் போய் நிரம்பிவிடும். அப்போது அந்த வாயுவிற்கு கபாலவாயு என்று பெயர். பலன் - அறிவு கொழுந்துவிட்டு எரியும். வினாபகரின் மார்பில் இத்தகைய யோக சூத்திர கயிறு இருந்துக்கொண்டு அழகு செய்கிறது.

'திகழ் ஒளி மார்பு' - என்ற சொல் யோகப்பிரசன்ன வினாயகரை குறிக்கிறது. புரி என்றால் இப்பயிற்சியில் அனைத்தையும் தெரிந்துகொள் என்று பொருள்.

'சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ் ஞான

அற்புதம் ஈன்ற கற்பகக் களிநே'

உள் மண்டையின் நடுவுச்சி என்ற மேல் பகுதி ஆகாயத்தில் பரந்து கிடக்கும் ரகசியத்தோடு தொடர்பு கொள்ளும்போது சித்தியடைந்த ஞானிக்கு மெய்ஞானம் என்ற உண்மையான ஞானம் அங்கிருந்தே கங்கை போல் கொட்டுகிறது. அந்த ஞானம் தோன்றுகின்ற நடு மண்டைக்கே 'துரியம்' என்று பெயர். ஆகாயத்தில் இருக்கின்ற மொத்த ஞானத்திற்கு துரியாதீதம் என்று பெயர்.

இந்த நிலை கிடைத்தவுடன் ஒவ்வொரு அனுபவ உணர்வும் அற்புதமாக இருக்கும். இது வரை கண்டிராத உண்மையான ஆற்புதங்கள் உள்ள இடம், பரந்த ஆகாயத்தில் உள்ள ஒரு நிலை (STAGE) எனப்படும்.

அந்த அற்புத நிலையை ஓர் ஆண் யானை எனக்கு அருளியது. இதை குறிக்கும் சொல்லே அற்புத களிநே என்ற சொல்லாகும். நாம் வேண்ட வேண்ட புதிய அற்புதங்கள் நமக்கு கிடைக்கிறது. இதை குறிக்கும் சொல்லே 'ஈன்ற' என்பதாகும்.

குண்டலினி யோகம் செய்து அனுபவிக்க வேண்டியது. சொற்களால் சொல்லி இப்பயிற்சியின் முழுமையை 100% முழுமையாக அறிய முடியாது. அதுவே 'சொற்பதம் கடந்த' என்ற சொல்லாகும்.

வினாயகரை ஆண் யானை என்கிறது அகவல். (களிறு-ஆண்யானை பிடி என்றால் பெண்யானை)

ஆண்யானைக்கு தந்தம் உண்டு. பெண்யானைக்கு தந்தம் கிடையாது. அதனால் ஆண்யானைக்கு வலிமை அதிகம். எனவே வினாயகரை ஆண் யானை என்கிறார் ஓளவையார். வினாயகப் பெருமான் வலிமையானவர் என்பதை குறிப்பிடவே பிடி என்ற பெண்யானையை சொல்லாமல் களிறு என்று ஆண்யானையை சொல்கிறார்.

அடுத்து வருவதைப் படியுங்கள்.

“முப்பழம் நுகரும் முஷிக வாகன

இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்

தாயாய் எனக்குத் தாஸினமுந் தருளி

மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே”

உரை : முஷிக வாகனன் என்றால் வினாயகப் பெருமான் கயிலையில் நடந்து செல்லும் பொழுது, சூட்சும உடலோடு முக்தியடைந்த ஒரு ஜீவனான எலியும் அவர் கூடவே ஊர்ந்து சென்றது. அவருடன் ஊர்ந்து செல்லுகின்ற உயிர்களுக்கு எல்லாம் “ஊர்தி” என்று பெயர். எலியின் மீது பெரிய உருவம் கொண்ட வினாயகன் ஏறி அமர்ந்தான் என்று பொருள் கொள்வது தவறு. மனிதன் மட்டும் ஜீவன் முக்தி அடைவான் என்று எண்ணுவது நாம் நமது இவ்வுலகில் கண்ட யதார்த்தங்களை வைத்து ஆராய்ந்து கொள்ளும் அறிவு ஆகும். எல்லா உயிர்களும் இறைவனை அடைகின்றன என்பதே இதன் கருத்தாகக் கொண்டு சமயத்தை ஆராய்க.

முப்பழம்-மா, பலா, வாழை இதுவே முக்கனியாகும். இதை வினாயகனுக்குப் படைக்கவும் என்பது சாதாரண உரை. சிறப்புரை என்ன தெரியுமா? நுகரும் என்ற சொல்லை யோசி. வினாயகப்

பெருமான் நாம் படைக்கும் பொருள்களை உண்பது இல்லை. வாசனை மட்டுமே பார்க்கிறான். எலி பார்த்துப் பார்த்துத்தான் தின்னும். இது போல நாம் நமது முற்பிறப்பின் அறிவையும் இந்தப் பிறவியில் வாசனையாக இழுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்தால்தான் ஒவ்வொரு நூலுக்கும் புதிய புதிய உரைகள் எழுதமுடியும்.

முப்பழம் நுகரும் என்ற சொற்கள் பூர்வஜென்ம அறிவை இழுத்துக் கொள்ள உன் மூளையை தயார் செய்துக் கொள். இதற்காக வினாயகனின் முன் நமது தலையை நாமே குட்டிக் கொண்டு புதிய சிந்தனையை செய்ய வேண்டும் என்பதே இங்கு கருத்தாக உள்ளது.

இந்த ஜன்மத்தை மட்டும் அறிந்தவன் மனிதன். பழைய ஜன்மங்களை எல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு இப்பிறவியின் மூளையை வைத்து அறிந்துக் கொண்டே போகின்றவன் பேற்றிவாளன். வினாயக வழிபாடு எவ்வாறு பெரியது தெரியுமா!

மாம்பழத்தை உடனே கடித்துச் சுவைத்து விடலாம். இதுபோல விரைவில் வாசனையை பார்த்து மாம்பழத்தை ஈர்த்துக் கொள்வதை போன்று வேதங்கள், தேவார, திருவாசக பாடல்களின் சில கருத்துக்கள் உடனே புரிந்துவிடும். கணபதியை வணங்கி அதுபோல சில கருத்துக்களை தெரிந்துக் கொள்.

பலாப்பழம். இப்பழத்தை பார்க்காமலேயே வாசனையை வெகு தூரத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டு பழத்தின் பெயரை சொல்லிவிடலாம். ஆனால் பழத்தைப் பறித்து உடனே சாப்பிட முடியாது. உரித்து, நாரெடுத்து, சுளையைப் பறித்து, எண்ணெயைத் தடவி, பிறகே உண்ணலாம். உண்டவன் இப்பழத்தை விட மாட்டான். இது போன்ற முறையில் இருப்பவைகளே இந்து மத சாஸ்திரங்களாகும். ஆகவே சாஸ்திரங்களை கஷ்டம் என்று சொல்லாதே.

வாழைப்பழம் - இதை உரித்துச் சாப்பிட கஷ்டப்பட வேண்டுமா? அதுபோல முயற்சி இருந்தால் கணபதி எதையும் அருளுவான்.

மேற்சொன்னபடி நான் அனைத்தையும் அறிந்துவிட்டேன். ஆகவே குறையே இல்லாத என்னை ஆட்கொள்ள யான் கும்பிட்ட உடனேயே வந்துவிடு என்பதே வினாயகர் அகவலின் உட்கருத்தாகும். இவ் வண்ணமே மக்கள் இறைவனை வேண்ட வேண்டும்.

தாயாய் எனக்கு-பெற்ற குழந்தையின் அழகையை அறிந்து தாய் ஒருவளே பால் ஊட்டுவாள். மஹாகணபதி இப்படிப்பட்டவன்

ஆவான். நம்முன் கணபதி தெரிவது என்பது கடவுள் அருள் செய்துவிட்டான் என்பது பொருளாகும்.

“மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்தே” -உயிருக்கு மரணமில்லை தொடர்ந்து பிறக்கும். இதையே தமிழ் மொழி “மாயாப் பிறவி” உயிர் அழியாது என்று சொல்லியது. “மயக்க மறுத்தே” -தெய்வீக நூல்களை மயங்கி, மயங்கி சிந்திக்காதே. அத்தகைய உனது வெகு ஜாக்கிரதையான அறிவிற்கே அறியாமை எனப்படும். இம்மாதிரியான புத்தியின் செயல் பாட்டை கத்தரிக்கோலால் கத்திரிப்பது போல கத்திரித்துவிடு. இதற்குத் தான் வினாயகன் வழிபாடு உதவுகிறது.

“திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்துந் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற்புகுந்து”

“திருந்திய முதல்” -நமது பிறவிக்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடிய, நமது 100% முழுத் தன்மையைக் கொண்ட சுத்தமான நினைவு என்ற தன்மையின் மொத்த திறமைக்கே மனிதன் என்பவனின் மொத்த குணம் என்பது பெயர். இத்தகைய சுத்தமான முழுத்தன்மையை கொண்ட குணத்திற்கு சுத்த சத்துவ குணம், பரஞ்சோதி, ஆண்டவன் என்று பெயர். இத்தகைய குணம் கொண்ட ஆண்டவன் நமது மனதுள் புகுந்து மனிதனின் பிறவிக் குணத்தை மாற்றி அதையே சுத்த சத்துவ குணமாக ஆக்கி விடுகிறான். இதற்கே “திருந்திய முதல்” என்று பெயர். இறைவன் நமது நல்வினை தீவினைகளை மாற்றி அதை நமது ‘முதல்’ என்ற மூலதனமாக தருகிறான்.

இந்த வினாயகனின் அருளைப் பெறுங்கள்.

“ஐந்தெழுத்துந் தெளிவாய்” -நமது கண், காது, மூக்கு, வாய், உணர்வு இவைகளின் தெளிவான செயல் நமக்கு முன்னமே தெரிந்து விடும். மேற்சொன்ன ஐந்து இந்திரியங்களின் தெளிவு ஐந்து எழுத்து என்ற பஞ்சாட்சரத்தில் தனித்தனியாக இருக்கிறது. அதை வினாயகன் உணர்த்தும் போது பக்தனுக்கு வீரம் வந்து விடுகிறது.

“ந ம சி வா ய்” - குறிப்பிடப்பட்ட ஐந்து எழுத்துக்களின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

“ந ம” -ஆணவமே தோன்றாத, தோன்ற முடியாத மனம் கிடைத்து விடும். பிறகு உலகம் நம்மை வணங்கினாலும் நமக்குத் தெரியாது.

“சி” -சித்தம் (INTELLECT)

“வா” - வாக்கிலிருந்து புதிதாக வெளி வருகின்ற உண்மை-வாக்கு.

பஞ்சாட்சரத்தில் “வா” இதற்கே உள்ளது. இதை வகார சித்தி (வாக்கு சித்தி) என்க.

“ய” - இந்த எழுத்து அருள் பெற்ற உன்னுடைய பெரிய வேலையைக் குறிக்கிறது. “ய” என்றால் யஞ்ஞம், வேள்வி எனப்படும்.

ஆயுள் வரை செய்கின்ற சொற்பொழிவு எழுத்து, ஞானம், புதிய செயல்பாடுகள் இவைகள் அனைத்துமே பெரிய வேள்விக்கு சமமாகிறது என்பதைச் சொல்லும் எழுத்தே ‘ய’ இத்தகைய நமசிவாயத்தின் தெளிவை குரு வழியாகப் பெறுங்கள்.

“பொருந்தவே” - நகை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கழுத்தில் அணியும் தங்க நகைகளில் நவரத்தினங்களை முறைப்படி பொருத்தி நகை செய்வார்கள். பொருந்துதல் என்றால் ஒத்துப்போதல் என்று பொருள்.

மனிதர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொருவிதமான குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாக இருக்கும். எந்த கடவுள் எந்த குணத்திற்குப் பொருந்தும் என்பதை ஆராய்ந்து அந்த கடவுளை வழிபாடு செய்தால் பலன் கிடைக்கும்.

ஏ வினாயகப் பெருமானே! என் குணத்திற்கு எந்த உருவமுள்ள கடவுள் பொருந்தும் என்பதை நீ அறிவாய். எளியவன் ஒளவை உன் மீது அன்பு பூண்டு இருக்கிறேன். நகையில் வைரம் போல நீயே என்னுள் பொருந்தி என்னை ஆட்கொள்வாயாக.

“வந்து என் உள்ளத்தினில் புகுந்து” என் உள்ளத்திற்குள் ‘இல்’ என்ற காலியான இடம் உள்ளது. அந்த உள்ளத்து ‘இல்’ லில் நீ வந்து புகுந்து குடிகொள்வாய் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

இவ்வாறு அகவலின் இந்த வரிகளுக்கு பொருள் செய்து கொள்க.

“குரு வடிவு ஆகி” - ஆண்டவனுக்கு நாம் அனைவரும் காணாத ஒரு வடிவம் உண்டு. பக்தனது விருப்பத்திற்கு பொருந்தும் படியாக அவன் பல வடிவங்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிறான். இதுவே இறைவனின் பெருங்கருணை. கருணையுள்ள கணபதி உபதேசம் செய்யும் குருவின் வடிவம் எடுத்து வரவேண்டும் என்று ஒளவையார் வேண்டுகிறார். வினாயகர் குருவாக ஆவதை ஒளவையார் இங்கு குறிப்பிடுகிறார்.

“சுவலயம் தன்னில் திருவடி வைத்து திறம் இது பொருள் என”

இதன் விரிவுரை : வினாயகப் பெருமான் ஒருவருக்கு குருவாக

வந்து உபதேசிப்பதை, இந்த உலகமே அறியும்படியாக வந்து தான் உபதேசிப்பான். இது வினாயகப் பெருமானின் வீரமாகும்.

ஆகவே குவலயம் என்ற இந்த உலகத்து மக்களின் முன் வந்து அனைவரும் பக்தியை அறியும் படியாக - பெருமானே உனது இரண்டு திருவடிகளையும் என் தலைமீது வைத்து உனது திருவடி தீட்சை எனக்குக் கொடுத்தாய் என்ற கருத்தை இந்த அகவலில் வைத்துள்ளார்.

100% வலிமையை குறிக்கின்ற கடவுளின் உருவே வினாயகப் பெருமான். யானைமுக வினாயகனின் வடிவமே திறம் உள்ள இறைவனின் முகம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“வாடா வகை தான் மகிழ்ந்து எனக்கு அருளி”

உரை : - கண், காது, முக்கு, வாய், தொடு உணர்வு. முறை என்ற வகையான இந்த பஞ்ச இந்திரியங்களும் தனித்தனியாக எனக்கு வாடக் கூடாது. அருள வேண்டும்.

“கோடாயுத்தால் கொடுவினை களைந்தே”

உரை : எந்தக் காலத்திலும் மனிதனை கீழ் நிலைக்கு தள்ளும் படியான ஒரு தீய வினை எதுவென்றால், அது ‘நான்’ என்ற ஆணவமே ஆகும். அந்த ஆணவம் என்ற அழுக்கை உனது கையிலுள்ள அங்குசம் என்ற ஆயுதத்தால் குத்தி களைந்து விடுவாயாக என்கிறார். நாமும் இதுபோல கணபதி பகவானை வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

“உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி”

உரை : குறைவில்லாத, பெருக்கெடுத்து ஒடுகின்ற உயர்வான உபதேசத்தை, ஞானம் பொங்கி வரும்படியாக செய்தல் வேண்டும். வற்றாத ஜீவநதி போன்ற ஞானம் உன்னால் எனக்கு கிடைத்தது என்கிறார் ஓளவையார். இது தான் உவட்டாத உபதேசம்.

உபதேசத்தை காதுகள் கேட்டு அது மனதில் எப்பொழுதும் தோன்றுகின்ற உணர்வாகிவிட்டால், கேட்ட உபதேசத்தால் மனிதன் அடிக்கடி திருப்தி அடைவான்.

பிறந்த குழந்தை, பால் அதற்கு உணவு என்றாலும், குழந்தை பாலை உணவு என்று அறிந்து தானாக உண்ணவே உண்ணாது. அதுபோல மனிதர்க்கு அளிக்கப்பட்ட உபதேசங்களெல்லாம் காய்ந்த மணலில் கொட்டிய நீர்போன்று பயன்படாமல் போய் விடுகின்றன. ஆகவே

கருணையுள்ள கடவுள் உபதேசத்தை நமக்கு ஊட்டினால்தான் நாம் பயனடைவோம் என்கிறார். இதை என் செவியில் 'உபதேசத்தைப் புகட்டு' என்று சொல்லுகிறார்.

பிறந்த குழந்தைக்கு 'பால் ஆடை' என்கின்ற வெண்மையான சங்கில் பாலை ஊற்றி, வாயில் வைத்து குடிக்க வைப்பதைப் போன்றதே 'உபதேசத்தை புகட்டு என் செவியில்' என்பதாகும்.

கடவுளால் படைக்கப்பட்டது இந்த உலகம். அதுவே வடமொழியில் 'பிரபஞ்சம்' எனப்படும். அதைப் பற்றிய சந்தேகமில்லாத முடிவான அறிவிற்கே ஞானம் என்று பெயர். அந்த ஞானத்தை பஞ்ச இந்திரியங்களும் உணர்ந்தால், அறிவிற்குள் தெளிவு ஏற்படும் இதையே 'ஐயம் திரிபு அற சொல்லுதல்' என்று தமிழில் சொல்ல வேண்டும். இந்த நிலை ஏற்பட்ட பின் நமது அறிவே நமக்கு உள்ளத்திலும், உலகிலும் கடவுளை உருவத்தோடு காட்டிவிடும். இந்த நிலை வினாயகப் பெருமானை கும்பிட்டால் சித்தியாக கிட்டுகிறது.

எந்தெந்த விஷயத்தில் நமக்கு சித்தி ஏற்படுகிறதோ, அந்தந்த விஷய ஞானம் (உலக ஞானம்) தெய்வஞானம் என்ற பர அறிவும் தெவிட்டாது. கசக்காது என்கிறது அகவல்.

“ஐம்புலன் தன்னை அடக்கு முபாயம்

இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி”

கண், காது, மூக்கு, வாய், தொடுவுணர்வு. இந்த ஐந்து உணர்வு உறுப்புகளால் நாம் உலகை அனுபவிக்கிறோம், அறிகிறோம்.

ஐந்து உறுப்புகள் தங்கள் தங்களது உணர்ச்சியினால் உலகினை உணர்கிறது. இந்த உணர்வு உறுப்பினால் நமது உடல் உலகினையும் அறிகிறது, அனுபவிக்கவும் செய்கிறது. இது எல்லோராலும் முடியும். இந்த மட்டில் ஐந்து உறுப்புகளின் வேலை நின்று விடுவதால், நாம் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு உணர்விலும், இன்பத்தை உணர்ந்து அனுபவிக்கிறோம், சில சமயங்களில், அதே இன்பத்தை அனுபவித்து பின்பு துன்பத்தையும் உணர்ந்து அதையும் அனுபவிக்கிறோம். ஒவ்வொரு முறையும் இது நல்லதா? நல்லது இல்லையே என்கிறார் ஒளவையார். ஆகவே அவர் வினாயகனை வேண்டுவது இதுதான். “வினாயகா! என் புலன் என்ற ஒவ்வொரு உறுப்புகளும் அவையவைகள் பார்க்கின்ற உலக பொருள்களை பார்த்து அப்பொருள்களுள் உள்ள இன்பதுன்பங்களை விசாரணை செய்து பிறகே நான் அவைகளை அனுபவிக்கும்

படியான ஒரு உபாயத்தை எனது ஐம்புலங்களுக்கு கற்றுக் கொடு. பிறகு நீ காட்டியபடி நான் உலகை பார்க்கலாம். அனுபவிக் கலாம்” என்கிறார் ஔவையார்.

இம்மாதிரியான வழியை என் ஐம்புலன்களுக்கு அருளமுடியாத குணம் எனக்கு இருந்தால், அந்த ஐம்புலன்களை அடக்கி, நானே அவைகளை கையுள் வைத்துக் கொள்ளும் படியாக ஒரு வழியை கற்றுக் கொடுத்துவிட்டாலும் எனக்குப் போதும். இதை நீ செய்தாய். உனக்கு ஒரு நமஸ்காரம் என்று சொல்கிறார் ஔவையார்.

“கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து

இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து”

மேலே உள்ள இரண்டு வரிகளில், கீழே எழுதப்படுகின்ற இரு சொற்களின் உரையை ஆராயுங்கள்.

கைகாட்டி மரத்தில் இருக்கும் வழிகாட்டி பெயர் பலகை போன்று சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள்.

அறுத்து, இருள், கடிந்து என்பதே அறுத்திருள் கடிந்து, ஆகும்.

சிவபெருமான் முன்றாவது கண்ணைத்திறந்தால், அக்கண்ணுக்கு எதிரே உள்ள பொருள் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும். முற்றிலும் அழிந்து, எரிந்து விடுவதே சாம்பல் நிலை ஆகும். சிவபெருமான் தந்த வெண்ணீறு என்ற விபூதி, அழிந்து சாம்பலான அவனது கோபமாகும்.

அதுபோல எனது பிறவியோடு ஒட்டிக் கொண்டு வந்த எனது இருவினைகளையும் கடிந்து சாம்பலாக்கிவிடு என்று வேண்ட வேண்டும். கோபத்திற்கு சமமானது இருவினை. இருவினைகளுக்குப் பிறகு நமக்கு முழு மகிழ்ச்சியாக வந்து சேருவது என்பதே அனுகிரகம் ஆகும். ஒவ்வொருவரின் பிறவி குணத்தோடு சேர்ந்து பிறப்பதே இருவினையாகும். அதிலே ஒரு வினை நல்வினை. மற்றொன்று தீவினை. நமது குணத்தால் நாம் இயற்கையாய் செய்கின்ற செயல்கள் நல்ல செயல்கள் எனப் படுகிறது. இது நல்வினை. நல்வினையால் சுகத்தை அனுபவித்தாலும் நல்வினைகளை நாம் மற்றவர்களுடன் பங்கு கொள்வதில்லை. அதனால் ஒரு தீய வினை என்ற கர்மாவும் உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே எனக்கு இரண்டும் வேண்டாம். இரண்டு செயல்களையும் ஒரு கயிற்றை கத்தியால் அறுப்பதைப் போன்று எனக்கும் வினைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் அறுத்துவிடு. உடனே இருள் என்ற அறியாமையும் கூடவே விலகும். மனிதன் இறக்கும்வரை சந்தோஷம் ஒன்றே அவனுக்கு கிட்டும் என்பது

இதன் கருத்து. இல்லையென்றால் கணபதியே மற்றொன்றையாவது எனக்கு அருளிச்செய் எனது பஞ்ச இந்திரியங்களான கண், காது, மூக்கு, வாய், உணர்வு இவைகளை நானே அறியும் படியாக செய். அதுவும் இல்லையெனில், அதை அடக்கும் உபாயத்தையாவது சொல் என்கிறார்.

“தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு முன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப் பதுங்காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்து”

தலமொரு நான்கும் - நான்கு தலங்கள் எவை?

1) கருத்தைத் தோற்றுவிக்கும் இடம் “கருத்தலம்” முளைக்குள்ளே இக்கருத்து தலம் இருக்கிறது.

2) பிறப்புத்தலம் - ஆண், பெண் இவ்விருவரின் இயற்கை சுபாவம் என்ற உந்துதலின் காரணத்திற்கு காரணமாக இருக்கின்ற மனிதப் பிறவியின் குணங்களின் இடம் எப்படி உருவாகிறது? எங்கிருந்து தோன்றுகிறது? எவ்வண்ணம் அந்த குணத்தின் இடம் முதலில் நம் பிறவியில் தொட்டுக் கொண்டுத் தோன்றியது? இந்த இடத்தையும் எனக்கு காண்பி என்கிறார். இது குணஸ்தலம் ஆகும்.

3. ஆண்டவனாகிய நீ மக்களின் நினைவிலோ, உடலிலோ எங்கிருந்து செயல்படுகிறாய் என்பது ஒரு ஸ்தலம் உண்மை என்ற ஞானஸ்தலம்.

4. மனதை மாக படுத்தும் மூன்று அழுக்குகள் மூன்றுவித மனநிலை. இந்த மும்மலம் புற உலகம் என்ற வெளியுலகினிடம் இருக்கிறதா? எனது உள்ளேயே இருக்கிறதா? மும்மலம் எனது மனதிலிருந்து பிறப்பதா? வெளியுலகிலிருந்து பிறப்பதா?

முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது எனக் கூறப்படும் தலங்கள் இதுதான்.

உள்வெளி என்ற தலம்.

‘உள்’ என்றால் மனிதனின் உள்நிலை. ‘வெளி’ என்றால் பூலோகம்.

உள்வெளி என்றால் மனிதனின் உள்ளேயே தோன்றுகின்ற கருத்து. வெளி என்றால் Space உள்வெளி என்றால் உள்ளே இருக்கும் Space மனதில் இருக்கும் Space

“ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்

ஐம்புலன்கள் கதவை அடைப்பதும் காட்டி”

உரை: ஒரு மந்திரம் என்பது “ஓம் ஹம்” என்பதாகும். மேலே சொன்ன ஓம்ஹம் என்ற இரண்டு மந்திர எழுத்துக்களை நமது உடலில் உள்ள ஒன்பது துவாரமும் வாய் உச்சரிப்பது போன்று உச்சரிக்க வேண்டும். இந்த பயிற்சி கீழே குறிப்பிடப்படுகிறது. இதன்படி நமது தேகத்திற்குள் அதிர்வு ஏற்படும்படியாக உச்சரித்தால் வாசியோக நிகழ்ச்சிகள் இந்த எழுத்துக்களின் வழியாக வெளிப்படும். இதுவே இந்த வரிகளின் யோக கருத்தாகும்.

“ஓம்” என்ற எழுத்து உருவம் உள்ள எல்லாவித தெய்வங்களின் உருவங்களை, வான மண்டலத்தில் நிலைத்துள்ள பல்வேறு விதமான மந்திர ஒலிகளை, வினாயகர் அகவலில் சொல்லப்பட்ட ‘ஓம்’ என்ற ஒரு மந்திர எழுத்தின் வழியாக விண்ணில் அதிர்வுகளை தோற்று விக்கலாம். நாம் உச்சரிக்கும் ‘ஓம்’ என்ற ஒரு மந்திர எழுத்தின் வழியாக விண்ணில் படிந்துள்ள பலவித ஒலி அதிர்வுகளின் ஒருங்கு இணைப்பான மற்றொரு ‘ஓம்’ என்ற மந்திரத்தை தூண்டும். இவ்விரண்டும் ஒன்றாக சேரும்பொழுது யோகியானவன் வினாயகர் அகவலை உணர்ந்து எல்லா வித உருவ தெய்வங்களை கூப்பிடுவான் என்பதே இவ்வரிகளின் கருத்து ஆகும். வினாயகனே! இந்த ‘ஓம்’ என்ற மந்திரத்தை உபதேசி என்கிறார்.

கண், காது, வாய், மூக்கு, தொடு உணர்வு (உடம்பு) இவை ஐம் புலன்கள் ஆகும். கண் திறந்தும் உலகைப் பார்த்து உலகில் உள்ள விஷயங்களை நமது தலைக்கு உடனே அறிவிக்கிறது. இதுபோல நமது ஐந்து உறுப்புகளும் உலகை மெளனமாக கவனித்து அங்கு நடப்பவைகளை நமது அறிவுக்கு உடன் தெரிவிப்பதால் அதற்கு விசாரணை என்று பெயர், புலன் என்ற உறுப்பு இதைசெய்வதால் “புலன் விசாரணை” என்ற பதம் பிறந்தது. ஐம்புலன்கள் செய்கின்ற புலன் விசாரணை நமக்கு உடனுடன் தெரிந்தால் நாம் அனைவரும் உடனே கெட்டிக் காரர்கள் ஆகிவிடுவோம். ஆகவே இப்பொழுது மனிதனால் முடியாது இருக்கின்ற அந்த ஐந்து புலன்களின் பலவீனத்தை இறைவனே போக்க

வேண்டும். போக்கினால் அருள் பிறந்துவிடும். ஆகவே ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம் என்ன என்பதை அறிவீ என்று கேட்கிறார், உபாயம் என்ற வழி என்பதே ஒரு அறிவாகும். ஆகவே அதையும் வினாயகரிடம் கேட்கின்றார்.

தற்பொழுது நமது ஐந்து புலன்களின் வழியாக நமது அறிவு வெளி உலகத்தை நோக்கி ஓடுகின்ற காற்றுபோல ஓடுகின்றது. அதனால் அதை நம்மால் அடக்க முடியவில்லை. அருள்மிகு விநாயகனே இதை நீ அறிந்து இருக்கின்றாய். ஆகவே நாங்கள் உன்னை கும்பிடும்பொழுது நீ எங்கள் அறிவு எங்களின் புலன்களின் வழியாக வெளியே ஓடாமல் மனதிற்குள்ளேயே அடங்கி இருக்கும்படியாக செய்வாயாக, அந்த உபாயத்தை என் மனதிற்கு கற்றுக்கொடு என்கிறார். ஐம்புலன்களை வினாயகர் அகவல் கதவு என்கிறது.

மனம் உள் இருந்து வெளியே போவதால் புலன்களை கதவு என்கிறார். ஒன்பது வாயில் என்ற நமது உடலில் உள்ள நவத்துவாரத்தை வாயில் என்று மாற்றி சொல்கிறார். வாயிலுக்கும்-ஜன்னல், கதவுக்குள்ள வித்தியாசம் இங்கு கூறப்படுகிறது. ஐந்து புலன்களை நாம் விரும்பினால் அடக்கலாம். விரும்பாவிடின் அவைகளை ஓடும் குதிரைகளைப் போன்று விட்டு விடலாம். இது நமது வீட்டு ஜன்னல் கதவுகளை நாமே திறந்து மூடுவதற்கு சமமாக ஒப்பிடுகிறார். புலன் அடக்கம் என்பது இறைவன் வந்துதான் அதை அடக்க வேண்டும் என்பது பொருளில்லை அறிவு உள்ள நாமே அதை ஒடுக்கி விடலாம். செய்வது இல்லை என்பதால் கடவுளிடம் வேண்டுகிறோம். ஒன்பது வாயில்கள் என்பதின் உரையை கவனிக்கவும், கவனிப்பவர்க்கு எல்லாமே புரியும்.

கண், காது, மூக்கு, வாய், தொடு உணர்வு, ஜனநேந்திரியங்கள் இரண்டு, மனம், அறிவு என்ற மூளை இவைகளே மனிதனின் ஒன்பது வாயிற் கதவுகளாகும். இந்த ஒன்பதும் ஒரு வீட்டின் வாயிற்கதவுகளை போன்று உள் உலக உணர்வுகளையும், வெளி உலக உணர்வுகளையும், நமது அறிவு அறியும்படியாக செய்கிறது. காலையில் நாம் விழித்துக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது எல்லாம், மேற்சொன்ன ஒன்பது கதவுகள் வெளி உலகத்தை அறிவிக்கும். கண்களை மூடிக் கொண்டு தியானம் செய்யும்பொழுது மனக் கதவோடு மற்ற எட்டு கதவுகளும் தானே மூடிக் கொள்ளும் என்கிறார் புலவர். ஆகவே தியானம் செய்துதான் ஒன்பது வாயிற் கதவுகளை நாம் மூடி இறைவனை எண்ணி தியானித்தும் பார்க்க முடியும்.

இந்த உரையை படிப்பவர்கள் விநாயக பெருமானிடம் அதிக விருப்பம் வைத்து அவனை பார்க்க வேண்டும், பணிய வேண்டும், வழிபாடு செய்ய வேண்டும். செய்தால் ஆத்ம யோகம் பலனாகக் கிட்டும்.

ஒன்பது வாயிற் வழியாக மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் வழியை படித்து அறிக

வாயினால் மனிதன் 'ஓம்' என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து விடலாம் வாய் சப்தம் செய்யும் என்பதால். "கண்கள்" "ஓம்" என்பதை எப்படி ஒலிக்கும் அல்லது சப்தம் செய்யும்?

"காதுகள்"-இது எவ்வாறு 'ஓம்' என்பதனை எப்படி ஒலிக்கும்? 'உடம்பு'-தொடு உணர்வு உடம்பு 'ஓம்' என்பதை எப்படி ஒலிக்கும்?

உரை: கண் என்ற வாயிலும், காதுகள் என்ற வாயிலும், நீ உன்னுடைய மனதினால் ஒங்காரத்தை வாயினால் உச்சரிப்பது போன்று எண்ணி அந்த ஒலியுடன், உனது மனம் கண்களை தொடுவதாகவும் அதுவே பிறகு காதுகளை தொடுவதாகவும் மனதினாலே எண்ணு. இப்படி செய்தால் மூளையில் இருந்து உனது நினைவு உள் நினைவோடு கண்களையும், காதுகளையும் அந்த 'ஓம்' என்ற எழுத்தாலேயே உணர்வின் வழியாக தொடும்.

உடம்பு "ஓம்" என்ற எழுத்தை உச்சரிக்கும் வழி.

வாயை மூடிக்கொள். விநாயகர் முன்னே அமரு மூலாதாரத்திலிருந்து மூச்சுக் காற்றை உடம்பு முழுவதும் பரவி தலைவரை 'ஓம்' என்பதை அந்த காற்றோடு சேர்த்து மனதாலே உச்சரி. மயிர் கூச்சரிக்கும் படியாக உச்சரித்தால் நமது தேகம் 'ஓம்' என்ற அதிர்வை அறிகிறது என்ற பொருள். இந்த உரையை கவனமாக படித்து யோக அப்பியாசம் செய்.

ஜனனேந்திரியங்கள் இரண்டு இவைகள் மந்திரத்தை எப்படி உச்சரிக்கும்?

முதலில் உனது மனம் அந்த இரண்டு இடங்களையும் தனித்தனியாக தொடவேண்டும். மனதை தனித்தனியே அவ்விடத்தில் வைத்து அங்கு இருந்து 'ஓம்' என்ற மந்திரத்தை நினைத்து மனதால் உச்சரி இதன் உட்கருத்து என்னவென்றால், மனிதன் மனதை வைத்து ஒவ்வொரு இடத்தையும் நினைக்கலாம். அதுபோல மனதை அவ்விடத்தே வைத்து யோகம் செய்ய சிறிது சிறிதாக பழகு.

“மனம் ஓங்காரத்தை எப்படி உச்சரிக்கும்?” மனம் என்பது இரண்டு புருவங்களுக்குமத்தியில் இருக்கின்ற இடமாகும். உனது மனம் புருவ மத்தியிலிருந்து வெளியே புறப்பட்டு நெற்றியை தொட்டுக் கொண்டு பிறகு மூக்கை தொட்டு கொண்டு கீழே இறங்கி வயிற்றினை தடவிக் கொண்டு தொப்புளின் வழியாக துளைத்துக் கொண்டு உள்ள சென்று உடலில் மத்திய பகுதி வழி கீழ் இருந்து உள்ளே மேல் நோக்கி சென்று கழுத்தின் உட்பகுதியான தொண்டையை துளைத்து கொண்டு மூக வாயிற்கட்டை, உள் மூகம் இதன் வழியே தலை என்னும் கபால பகுதிக்கு சென்று மீண்டும் உள் இருந்து புருவ இடைவெளியின் வழியாக வெளியே வர வேண்டும். இப்படி செய்தால் இதுவே மனம்ஓங்காரத்தை பிராணவாயுவின் வழியாக அதை செலுத்தி நினைக்கிறது.

ஒரு பழுத்த மாம்பழத்தில் ஓட்டைபோட்டு நுழைந்த வண்டு பழத்திற்குள்ளேயே கம்பி வளையத்தை சுற்றிமீண்டும் துளைபோட்ட துவாரத்தின் வழியே வெளியே வருவதை போன்று

“முளை” எப்படி மந்திரத்தை உச்சரிக்கிறது? முளையின் முக்கிய வேலை நினைவு. நினைவினால் ஓங்காரத்தை நினைத்து கொண்டே இரு. அதுதான் உனது கபாலம், உனது மந்திரத்தை உச்சரிக்கின்ற வழியாக அமைந்து இருக்கிறது. இதற்கு விநாயகர் அருள் புரிவார் என்று நம்பி செய்.

மூக்கு மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் வழி-வலது நாசியை கட்டை விரலால் அழுத்தி மூடு. இடது நாசியின் வழியே மூச்சுக்காற்றை இழுத்து மனதில் ஓங்காரத்தை மௌனமாக சேர்த்து வெளிக்காற்றை உட்பக்கமாக அந்த நாசியின் வழியே முடிந்தவரை இழு.

பிறகு உனது நடுவிரல், மோதிர விரல் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு காற்றை இழுத்த அந்த நாசித்துவாரத்தை அந்த இரண்டு விரல்களால் சிறிது நேரம் அடை. இழுத்த காற்றை உனது வயிற்றினால் உனது வயிறையே உள்ளே இழுத்து, காற்றை அழுத்தி கீழ்ப்பக்கமாகத் தள்ளு. சில நொடிகள் மூச்சு விடாமல் இரு. பிறகு இடது நாசியை மட்டும் மூடிக் கொண்டு வலது நாசியைத் திறந்து இழுத்த காற்று அனைத்தையும் மெதுவாக வெளியே விடு. இது தான் மூச்சு என்பது ஒம் எனும் மந்திரத்தை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு, “ஒரு வாசி யோகமாக” உடம்பிற்கு உள்ளே சென்று வெளியே வந்தது என்பது பொருள். வினாயகரை வெளிக் கொணரும் வழியை அகவல் அழகாகச் சொல்வதை கவனியுங்கள் படியுங்கள்.

“ஆறாதாரத் தங்குச நிலையும் பேரா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே”

உரை : - யோகம் செய்கின்ற பயிற்சியாளர்க்கு ஒரு கருத்து தெரிய வேண்டும். உள்பக்க உச்சந்தலையிலிருந்து உடலை இரண்டாக பிரித்தால் எப்படி இருக்குமோ, அதுபோல உங்களது உடலை நீங்கள் இரண்டாக பிரித்து கொள்ள வேண்டும். உள் உடம்பில் நமது உடம்பை இரண்டாக பிரிக்கும் ஒரு மத்திய நேர் கோடு ஒன்று நமது உடலில் இருப்பதாக எண்ணி கொள்ள வேண்டும். அந்த நடுக் கோட்டிற்கே யோக சாஸ்த் திரித்தில் சுழிமுனை நாடி என்று பெயர். சுழிமுனை என்பதும் நமது உச்சி தலையின் மத்திய புள்ளி என்பதும் அதுவே . அதே போல மேல் இருந்து கீழ் வரை கோடிட்டு கொண்ட கீழ் பகுதியின் ஸ்தானத் திற்கும் சுழுமுனை என்று பெயர். ஒரு சிறு கயிற்றுக்கு இரண்டு முனை களை போன்றது சுழுமுனை. நடுவிலே இருக்கின்ற கயிற்றிற்கு நாடி என்று பெயர். சுழுமுனை, நாடி, இரண்டையும் சேர்த்து சொல்வது தான் சுழுமுனை நாடி என்பது ஆகும். மேலே கூறிய உதாரணத்தை விளக்கிய உடன் உங்களுக்கு நமது உடலில் மத்திய பகுதியில் கயிறு போன்ற நாடி என்ற ஒன்று நமது உட்பகுதியை தலையிலிருந்து உட்கா ருக்கின்ற ஆசன நிலை வரை உடலை இரண்டாக பிரித்து காட்டுகிற யோக பயிற்சி புரியும்.

செங்குத்தாக உடலில் கீழ் பகுதியிலிருந்து தலை வரை ஓடுகின்ற நாடி என்ற மூச்சு காற்றை மனதினால் உங்களது மனம் நினைக்க வேண்டும். இதற்கே வாசியோக பயிற்சியில் மனக் கண்ணால் நாடி பார்த்தல் என்று பெயர். இந்த நாடி பார்க்கும் யோக கல்வியை எனக்கு கற்று தா என்கிறார் ஓளவையார்.

இறைவனான பிள்ளையார் அகவலைப் பாடிய ஓளவைக்கு சொல்லி தந்த முறையே இந்நூலில் அழகாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இப்பொழுது கவனித்து படியுங்கள் உடலில் நடுவே ஓடுகின்ற கயிறு போன்ற சிறிய வழி யோகம் செய்யும் பொழுது ஏற்படும். அப்பொழுது நாம் ஒவ்வொரு நிமிடமும் சுவாசிக்கின்ற பிராணவாயு என்ற காற்று மூலாதாரம் என்ற நமது ஆசன துவாரத்தின் வழியே நுழைந்து உடற் நடுப்பகுதியின் வழியாக அக் காற்று உள் மண்டையின் உச்சி வரை போய் மூட்டி மறுபடியும் அது கீழே வரும்.

இதை பயிற்சியாக விநாயகர் சொன்னபடி ஓளவை செய்தார். பிறகு என்ன நடக்கும் தெரியுமா? முக்கின் வழியாக நாம் எவரும் மூச்சை

பயிற்சி செய்து விடுவது இல்லை. உட் சுவாசமும் வெளி சுவாசமும் நாம் உயிர் உள்ள வரை நடக்கிறது. மனிதன் சுவாசிப்பதற்கு தானாக இயங்கும் தானியங்கி தன்மை என்று பெயர்.

இது போல நாசியின் வழியாக யோக சாஸ்திரத்தில் சொல்கிற படி முச்சினை இழுத்து, அதையே வயிற்றுக்குள் அடக்கி, அடக்கியதையே மீண்டும் வெளியே விட்டு விட்டால் இப் பயிற்சிக்கு வாசி யோகம் என்று பெயர். பிராணாயாமம் என்று இதனை பதஞ்சலி முனிவர் சொல்லுகின்றார். இதனை தொடர்ந்து செய்து வந்தால் நாளடைவில் இந்த வாசியோக பயிற்சியும் சுவாசிப்பதை போன்று தானியங்கி கொள்கை ஆகிவிடும். இதனை பிள்ளையாரின் அருளிணால் பெற்றார் ஔவையார்.

தானியங்கியாக கீழ் இருந்து மேலே செல்லும் வாசியோக காற்றிற்கே நாடிக் காற்று என்று பெயர். உடம்பிற்குள்ளே இறைவனை உயிராகிய பிராணவாயு நாடி தெரிந்து கொள்வதால் நாடி காற்று என்றனர். உயிர் உள்ள மனிதனே இறைவனை காண்பான் என்பதே இதன் சுருக்கம் ஆகும். மூலாதாரத்தில் பிராணவாயு நுழையும் பொழுது அந்த இடத்திற்கு யோக சாஸ்திரத்தில் முதல் நிலை என்று பெயர். அங்கிருந்து பிராணவாயு இரண்டாவது நிலை என்ற புள்ளிக்கு போகும். அதற்கு இரண்டாவது நிலை என்று பெயர். இப்படி யோக சக்தியை தருகின்ற வாயு படிப்படியாக கபாலத்தின் உச்சி வரை சென்று முட்டி திரும்பும். அது வரையில் காற்று ஆறு நிலைகளில் நின்று பல சக்திகளை கொடுத்து விட்டு கபாலத்தை அடைந்து விடும். இதனால் மனிதன் யோகி ஆகி எட்டு சித்தி என்ற அஷ்டமசித்திகளை பெறுகிறான். மேலும் பல அபூர்வ சக்திகளை பெறுகிறான் என்பது தான் குண்டலினி யோகம். இந்த யோகத்தை செய்யும் பொழுது அதற்கே வாசியோகம் என்று பெயர். வாசி என்றால் காற்று என்று பெயர் குறிப்பாக சக்தியை தரும் பிராணவாயு என்று பெயர். மற்றொரு விரிவுரை சுத்தத்தை மட்டும் வைத்து கொண்டிருக்கின்ற பிராணவாயு. அது ஒன்றே உயிர்களை நிலைக்க செய்கிறது என்றும் பொருள். இதைத் தவிர உலகில் வேறு பெயர்களைச் கொண்ட பல காற்றுகள் உண்டு. இந்த காற்று ஒன்றே நாடியின் வழியாக போகும். அதனால் தான் ரத்தக் குழாய் களையும் நாடி என்கின்றனர், சுழிமுனை கோட்டையும் நாடி என்கின்றனர், இவ்விரண்டும் ஒன்று என அறிக.

ஆறு ஆதாரங்களை பிள்ளையார் ஔவையார்க்கு சொல்லி காட்டுகிறார்

1) ஆசன துவாரம் இருக்கின்ற இடம் - இது முதல்நிலை என்கிறாள்
2) ஜன நேந்திரியம் இருக்கின்ற இடம் - இது இரண்டாவது நிலை என்கிறாள்

- 3) தொப்புள் இருக்கின்ற இடம் :- இது மூன்றாவது நிலை
4) உடம்பில நெஞ்சுக்குழி இடம் :- இது நான் காவது நிலை.
5) கழுத்து, குரல்வளை பகுதி :- இது ஐந்தாவது நிலை
6) இரு புருவ இடைப்பகுதி :- இது ஆறாவது நிலை

“இறைவா இந்த ஆறு ஆதார நிலைகளையும் எனக்கு காட்டு”
அங்குசம் என்ற ஆயுதத்தால் யானை தலையை குத்துவது போன்று இந்த ஆறு ஆதார நிலைகளிலும் என் மனதை செருகி தியானம் செய்வதை சொல்லி கொடு என்கிறார்.

பேராநிறுத்தி:- தியானிக்கும் பொழுது எனது மனநிலை ஒவ்வொரு ஆதாரத்தின் மையப் புள்ளியிலிருந்து வேறு இடத்திற்கு அசையாமல் இருக்கும்படியாக செய்து என்னை தியானத்தில் செருகி வை என்கிறார்.

பேச்சுரை அறுத்தே:- காய்கறி தோட்டத்தில் சுரைக்காய் கொடிகள் வளர்ந்திருக்கும். இவைகள் பந்தலில் மீது படரும். பந்தல் இருந்தால் தான் கனமாக இருக்கின்ற சுரைக்காய்கள் பந்தலிலே காய்த்து தொங்கும். அந்த சுரைக் காய்களை நாம் பறித்து சமைத்து உண்ணலாம் சுவையாக இருக்கும்.

சுரைக்காய் கொடிக்கு பந்தல் ஆதாரம். ஆதாரமான பந்தலினால் சுரைக்காய் சமைக்க உதவியது.

இதுபோல உலக வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள மனிதன் இறைவனை பந்தலை போன்று ஆதாரமாக கொண்டால் தான் அவனது வாழ்க்கை சுவைக்கும். அருளும் கிடைக்கும். மனிதன் உலக வாழ்வை தொட்டு கொண்டு இருந்தால் தெய்வீக வாழ்க்கையின் அருள், அதன் சுவை அவனுக்கு தெரியாது. தெய்வீக வாழ்க்கையும், உலக வாழ்க்கையும் கலந்து நமக்கு எது கிட்டினாலும் தெய்வீக வாழ்க்கை ஏதாவது ஒரு கால கட்டத்தில் பேய் சுரைக்காயை போன்று கசக்கும். இத்தகைய பேய் சுரைக்காய் என்னிடம் இருந்தால் அதை அறுத்து எறிந்து விடும்படியாக செய் என்கிறார் ஓளவையார்.

பந்தல் போடாமல் சுரைக்காய் விதைகளை பூமியில நட்டு அது பந்தல் போடாமலே காய்த்தால் அது நல்லது அல்ல, பூமியிலே இருந்து

கொண்டு காய்க்கின்ற சுரைக்காய்கள் கசக்கும். சமையலுக்கு உதவாது, உலக வாழ்க்கையை கடமையாக செய்து கொண்டு இறைவனை கும்பிட்டால் வாழ்க்கை சுவையானதாக இருக்கும். அருள் கிட்டும்.

இரு வாழ்வையும் கலந்து எப்படி இருந்தாலும் அருள் கூட கசக்கும். இத் தத்துவத்தை விளக்கும் அகவலை படிக்காமல் இருக்காதீர்கள்.

“இடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்துக்

கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி”

இடைபிங்கலையின் : மேலே வரும் உரையை படிக்கும் முன் ஒரு செய்தியை அறிக.

வாசி தீரவே காசு நல்கீவீர். இது அருளாளர் ஆன திருஞான சம்பந்த நாயனார் பாடிய ஒரு தேவாரத்தில் வருகின்ற ஒரு சிறிய சொற்றொடர் ஆகும். உயிர் குலங்களுடன் மனிதர்களாகிய நாமும் ஆயுள் உள்ள வரை வாழ்வதற்கு முக்கிய காரணமாக உள்ளது முச்சு காற்று. இந்து மதத்தில் உள்ள நூல்கள் இந்த முச்சு காற்றையே பிராணன் என்று எல்லா நூல்களிலும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

“பிராணன்”- பிராணா என்பது ஒரு சொல் இதே சொல் “ன்” என்ற ஒரு எழுத்தை தன்னுடன் சேர்த்து கொண்டபின் அதையே பிராணன் என்கிறது வடமொழி.

அவன் என்று சொன்னால் எப்படி அது ஒரு ஆண் மகனை குறிக்கிறதோ, பிராணன் என்ற சொல் ஆக்ஸிஜன் என்ற பிராண வாயுவையே ஒரு உயிருள்ள மனிதன் என்று பொருள் செய்கிறது. யோசித்தால் உங்களுக்கு விடை தெரியும்.

பிராணன் என்ற பிராண வாயு உடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற வரையே மனிதர்களை. உயிருள்ளவன் என்று சமுதாயம் கருதுகிறது. அச்சமுதாயத்தில் பிராணன் உள்ள ஆணை. பெயர் தெரியாவிட்டால் கூட அவன் என்று குறிப்பிடுகிறது தமிழ் சொல்.

அவன் என்றால் என்ன?- நடமாடும் மனித வார்க்கத்தில் உயிர் உள்ள அவன் ஒரு ஆண் மகன் என்று பெயர். இது போல தமிழ் மொழி அவன் என்று குறிப்பிட்டு சொல்லுகிறது. அவன், அவள் என்ற இரண்டும் நடமாடும் மனிதர்களுக்கு கௌரவத்தை கொடுக்கிறது. இந்த கௌரவம் எங்கே இருக்கிறது என்று கூர்ந்து யோசியுங்கள். நமது உடலில் எந்த ஒரு உறுப்பும் பிராணன் என்ற காற்றினால் தான் கௌரவத்தை பெறுகிறது. ஆகவே முச்சு என்ற வாயுவையே மனிதன் என்று சொன்னோம்.

இதன் காரணமாக பிராணன் என்ற உயிரை வைத்து கொண்டு இருக்கின்ற வாயு என்ற காற்றை வாயு தேவனாக இந்துக்கள் வாயுவுக்கு சிலை வைத்து இன்றும் கும்பிடுகிறார்கள். வெளி உலகத்தில் வாயுவை கும்பிடு. இது நீ செய்கின்ற நன்றி ஆகும். அதே வாயு மனிதன் பிறக்கும் பொழுது உடலுக்குள் பிராணன் என்ற பெயரை பெற்று நாம் வாழ்வதால், நம்மை நாமே கும்பிட்டு கொண்டு ஆன்மாவிற்குள் இருக்கின்ற நிரந்தர பிராணனையே கும்பிடுகிறார்கள். நானே கடவுள். நானே தெய்வம். என்று மனிதன் அகந்தையை விட்டு தன் உயிரையே நினைத்து வழிபட்டு வந்தால் ஆன்மா உனக்கு ஞானத்தை உபதேசிக்கும்.

நான் என்று குறிப்பிடுகின்ற நமது உடலும் அதற்கு கௌரவம் தருகின்ற உயிரும் ஒன்று என்று நினைத்து கும்பிடுவதே “அத்வைதம்” என்ற கொள்கை ஆகும். இது இந்து சமயத்தின் ஒரு கருத்து.

கௌரவத்தை கொடுத்த உயிர் ஆயுள் முடிந்தும் உடலை விட்டு பிரிந்து செல்வதால் “உடல் வேறு உயிர் வேறு” என்பதே “வீசிஷ்டாத் வைதம்” என்ற கொள்கையாகும். நமது இந்து மத தத்துவம் “ஒன்று என்பது கொள்கையல்ல” இரண்டு என்பதே கொள்கையாகும். இந்த இரண்டு கொள்கையின் அடிப்படையாகவும் தனக்கு ஒரு அருளை தர வேண்டும் என்று வினாயகரை ஒளவை கேட்கின்றார்.

இந்து சமயத்தின் மூன்றாவது கொள்கையை எண்ணுக. “உடல் வேறு தான் அது மரணத்தை ஏற்படுத்தி பிரிந்து விடுகிறது.” “பிரிந்த உடல் மண்ணில் பொடிப் பொடியாய் மறைந்து விடுகிறது.” ஆனால் உயிர் பிரிந்தவுடன் மறுபடியும் தான் பிரிந்த உடலை தேடுவதும் இல்லை பொருட்படுத்துவதும் இல்லை.

மீண்டும் பிறக்கிறது என்ற கொள்கை வேறு. பிறந்ததும் இரண்டாவது முறையாக வந்த உயிர் தான் துறந்த உடல்களைப்பற்றி மீண்டும் பிறந்து வந்தவனிடம் தானாக வரையறுத்து சொல்லுகிறது என்று சொல்ல முறையான கல்வி இல்லை. அனுமானங்களை வைத்தே சொல்ல முடிகிறது. அப்படி சொல்லுகின்றவர்களிடம் உள்ள அனுமானம் என்ற உதாரணம் என்ன?

மீண்டும் தோன்றிய மனிதனிடம் உள்ள உயிர் என்ற பிராண சக்தியே ஆகும். அப்பிராண சக்தி தான் புதிய உடலில் மூளையை பிடித்துக் கொண்டு கடந்த பிறவிகளை சொல்லுகிறது.

“அழிந்து போன ஆயிரம் உடல்கள் ஏதும் சொல்வதில்லை” அதனால் உயிர்வேறு அழிகின்ற தோற்றத்தை கொடுக்கின்ற உடல்வேறு “இரண்டு என்பதே இந்து மதத்தின் கொள்கை” இது தான் “து வைதம் என்ற கொள்கையாகும்.”

எழுத்தறிவீத்து : மேலே நீங்கள் படித்த துவைத “அத்வைத”, “விசிஷ்டாத்துவைத” என்ற இந்து சமயத்தின் எல்லாவிதமான எழுத்து அறிவையும் எனக்கு பயிற்சியின் வாயிலாக சொல்லி கொடுத்து அம்முன்றின் அனுபவத்தையும் கொடு.

ஏய் வினாயகனே ! இதில் மேற்சொன்ன மூன்று எழுத்து அறிவுகளும் சரியா, அல்லது ஏதாவது ஒன்று சரியா, இல்லை ஒவ்வொன்றையும் மனிதன் அறிய வேண்டுமா என்பதையும் சொல் என்பது இப்புத்தகத்தின் உள்ள சிறப்பு உரையாகும்.

இந்த அறிவை எப்படி அறிந்து கொள்வது? இடது மூக்கின் வழியாக இழுக்கின்ற வாசியோக காற்று மேலே சொன்ன தத்துவ அறிவு நிலையை நமது மூளைக்கு அறிவாக தரும். அதே போல வலது நாசியின் வழியே வெளியேற்றுகின்ற பிராணன் (பிராணவாயு) இதுவும் இத்தத்துவங்களை மூளைக்கு கல்வியாக அறிவிக்கும். இந்த உயிர் கல்வி நிலையை இடை பிங்கலையின் வழியாக எனக்கு சொல்லி கொடுத்தவனே ! வினாயகனே, அருள்க.

கடையில் என்றால் யோக சாஸ்த்திரப்படி கபாலத்திற்குள்ளே இருக்கின்ற நடு புள்ளியான உச்சி மண்டை ஓட்டுப்பகுதியாகும்

இதுவே கடைநிலை. விநாயகர் அகவலின்படி ஆறாவது ஆதாரம் என்ற நெற்றிக்கண்ணை கடந்து மண்டையின் உச்சிப்பகுதி என்பதே ஏழாவது ஆதாரம் ஆகும்.

இந்த ஏழாவது நிலைப் புள்ளி என்ற இடத்தையே கபால மூட்டு என்று சொல்லவேண்டும். இந்த கபால மூட்டில் யோகம் சித்தித்தவுடன் மூலாதாரத்திலிருந்து நாடியின் வழியே சென்ற காற்று உச்சி மண்டைப் பகுதி இடத்திலேயே நீர்கழல் போன்று சுழன்றுக் கொண்டிருக்கும். அப்படி சுழலுகின்ற செயல் நிலைக்கே சுழிமுனை என்று பெயர். சுழன்றுக் கொண்டு இருக்கின்ற பிராணனுக்கு முதல், முடிவு என்ற ஆரம்ப முடிவு என்று இருந்தால் அதையும் எனது அறிவுக்கு காட்டு. அத்தகைய எனது கபாலத்தையும் எனக்கு காட்டு. தன்னை பணிந்த வர்களுக்கு வினாயகர் இவைகள் அனைத்தையும் காட்டி தருகின்றார்.

“மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்

நான்றெழு பாரம்பின் நாவிலுணர்த்திக்”

உரை :- இந்துக்கள் குழந்தை பிறந்தவுடன் பத்தாவது நாளில் அதற்கு தொட்டில் இட்டு பெயர் சூட்டுவார்கள். ஜாதகம் எழுதுவார்கள் இது ஒரு திருவிழா. அதே நாளில் ஆண் குழந்தைக்கும் சரி பெண் குழந்தைக்கும் சரி உடம்பை முதலில் மூன்று மண்டலங்களாக பிரி என்றார்கள். இத் தத்துவத்தை வளர்ந்த பின்பு குழந்தைக்கு சொல்லி கொடு என்றனர், இதற்காக பல திருவிழாக்கள் இந்து மக்களுக்கு உண்டு. அரை என்றால் இடுப்பிலே துணி, கட்டுக்கின்ற இடம், இந்து தத்துவத்தின்படி வயிற்றுக்கு கீழ்பகுதிக்கு அரை என்று பெயர், அரை என்று சொன்னாலே இச் சொல் உடம்பின் கீழ்ப் பகுதியை குறிக்கிறது என்று பொருள்.

இது தத்துவ விரிவுரை குழந்தைக்கு தொட்டில் இடும் பொழுது அதன் இடுப்பை சுற்றி ஒரு கருப்பு கயிறு கட்டி விடுவார்கள். இது கடைசி காலம் வரை அப்படியே இருக்கும். இக்கயிற்றுக்கு அரைஞாண் கயிறு என்று பெயர். இச்சொல் திரிந்துவிட்டது சரியான சொற்றொடர் அரை ஞால கயிறு என்று பெயர். ஞாலம் என்றால் உலகம். மனிதனின் இடுப்புக்கு கீழே உள்ள பாகம் ஒரு மண்டலம் ஆகும். அந்த மண்டலம் உடலில் இன்பங்களை மட்டும் அனுபவிக்கவே பயன்படுகிறது என்பதை குறிக்கிறது இந்த மண்டலம், மண்டலம் என்றால் இடம்.

இடுப்பிலிருந்து கழுத்து வரை மனிதர்களின் இரண்டாவது மண்டலம் ஆகும். இது சோறு உண்பதற்கும் மூச்சு விட்டு உயிர் வாழ்வதற்கும் பயன்படுகிறது. இந்த இரண்டாவது மண்டலத்தையும் ஆண்டவன் உலகத்திற்கே விட்டு விட்டான். உடலின் இரண்டு மண்டலங்களையும் உலகிற்கே விட்டு விட்ட ஆண்டவன் மூன்றாவது மண்டலத்தை நாம் நமது உடலை கவனித்து கொள்ளவும் தலையில் உள்ள முளையால் இறைவனை நினைக்க உதவினான். கழுத்து முதல் உச்சிவரை மூன்றாவது மண்டலம் ஆகும்.

“மூன்று மண்டலத்தின்” :- ஏ வினாயகனே மேலே சொன்ன மூன்று மண்டலப்பகுதிகளையும் நாம் எந்த வண்ணம் உபயோகித்து அறிந்து அறிந்து அதையே உனக்கு எப்படி எப்படி உபயோகப் படுத்த வேண்டும் என்று சொல் என்கிறார் ஓளவையார்.

முட்டிய தூணின்:- கபால உச்சியிலிருந்து உள் உடம்பின் வழியாக ஆசன துவாரம் வரை, “கீழ் இருந்து மேல்” “மேல் இருந்து கீழ்” என்ற

படி வாசியோகம் செய்யும் பொழுது வாசி காற்று ஓட ஒரு வழிபிறக்கும். அந்த வழி குழாய் போன்று இருக்கும். இந்த வழியையே தூண் என்கிறார். இந்த தூணில் நாம் வாசி யோகம் செய்யும் பொழுது காற்று ஆறு ஆதாரங்களில் புகுந்து இடது பக்கத்தில் ஒரு முறையும் வலது பக்கத்தில் ஒரு முறையும் மூச்சு முட்டி முட்டி கொடி போன்று வளைந்து மண்டை நோக்கி செல்லும். காற்று தூணை முட்டும் பொழுது யோகம் செய்பவனின் மனமும், உயிர் என்ற சுவாசமும் உணர்ச்சி தட்டுகளை அறியும். இதையே “மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்,” - முழு அறிவை எனக்கு அறிவி என்கிறார். -

நான்றெழு பாம்பின்: = மரத்தின் வேர் போன்று மூலாதாரத்தின் அடிப்பகுதியில் சற்று நேராக குத்தி இட்டடை போன்று நின்று. குண்டலினிபகுதியின் மேலும் கீழும் ஒடுக்கின்ற காற்றை பாம்பு என்கிறார். ஒளவையார், மூலாதாரத்தை குறிப்பாக வைத்து வாசியோகம் என்ற பிராணயாமம் செய்தால் ஆசன துவார பகுதியில் சுழன்று கொண்டு இருக்கின்ற காற்று முதலில் பாம்பு தன் கூடைக்குள் சுற்றி சுற்றி வருவதை போன்று அங்கேயே சுழலும். பிராணவாயு காற்று பாம்பை போன்று சுற்றி சுழலுவதால் அதை குண்டலினி பாம்பு என்று பாம்புடன் ஒப்பிட்டனர். வாசியோக பயிற்சி அதிகம் ஆக ஆக சுழல் காற்று கீழ் இருந்து மேலே செல்வதை போன்று நமது உடலிலுள் நாடிக்குள் ஏறுகின்ற காற்று பாம்பினை போன்று வளைந்து வளைந்து வேகமாக ஆறு ஆதாரங்களை கடந்து செல்ல முயலும். காற்றின் வேகத்தை குறிக்கவே குண்டலினி பாம்பு சீறி எழும் என்றனர். நாடிக்குள் வாசி பயிலும் காலத்தில் காற்று வளைந்து வளைந்து அவ்வண்ணமே தலைப் பகுதிக்கு செல்லும். அதனாலும் நாடிக்காற்றை பாம்புபோன்று வளைந்து செல்லுகிறது என்று இலக்கிய நயத்துடன் குறிப்பிட்டனர்.

முட்டுதல், கீறுதல், வளைந்து வளைந்து மேலே செல்லுதல், கபால உச்சியை இடித்தல் பிறகு அங்கேயே இருந்து நமது முளையை பேரறிவு ஆக்குதல், அங்கே உள்ள செதில்களை போன்ற முளையின் நுண்ணறிவை தூண்டும் செல்களை (Cell) தாமரை இதழ்களை போன்று விரித்தல்:- இது போன்ற இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொற்கள் எல்லாம் உங்களுக்கு விரிவுரைகளின் மூலமாக யோக அறிவை தருகின்றன என்று உணர்க.

நான் றெழுபாம்பின்=முதல் ஆதாரமான இடத்தில் யோக சக்தியை எடுத்து செல்லுகின்ற பாம்பிற்கு உவமையாய் இருக்கின்ற காற்று

முதற்பயிற்சி சித்தி அடையும் பொழுது முதல்நிலை என்ற மத்திய பகுதியை உறுதியாக பிடித்து கொள்ளும். அந்த உணர்வை அறியலாம்.

காற்று குத்திய பின்பே அந்த இடத்தை ஆதாரமாக வைத்து சீறி எழும் இந்த செயலை நான்றெழு பாம்பு என்கிறார். இதைத்தான் அகவல் கவிதை முறைப்படி நான்றெழு பாம்பின் என்று சொல்லுகின்றது.

நான்று=ஊன்றி கொண்டு எழுகின்ற பொருளாகும். முதல் நிலை இடம் சற்று குழிவாக இருக்கும். அந்த குழிக்கு வடமொழியில் புண்டம் என்று பெயர். அந்த புண்டத்திலிருந்து காற்று தன்னை ஊன்றி கொண்டு மேலே எழுவதால் அந்த காற்றுக்கு ஒரு பெயர் வைத்தனர். அந்த பெயரே குண்டலினி என்ற பெயராகும். இது காரணத்தால் வந்த காரணப் பெயர், காற்றுக்கு பாம்பு என்ற பெயரும் காரணப்பெயர், அதுபோல நான்றெழு என்பதும் காரணப்பெயர். உடலுக்கு உணர்ச்சி இருப்பதைப் போன்று உயிருக்கு உணர்ச்சி இருப்பது நமக்கு தெரியாது. இது தற்போதைய யதார்த்த உண்மை.

மொத்தமாக யோகம் சித்தித்த பிறகு உயிரின் உணர்ச்சி மனிதனுக்கு தெரியும். மனிதன் யோகி ஆவான். உயிரின் உணர்ச்சி எந்த யோகிக்கும் பயிற்சி செய்யும் பொழுதும் இரண்டு மூன்று யோக நிலைகள் புரிந்தபின்பும் கூட தான் பெற்ற யோக சக்திகள்தான் தெரியுமே தவிர உயிரின் உணர்ச்சி தெரியாது. அது தெரிந்தால் அதுவே நமக்கு கிடைக்க இருக்கின்ற கடைசி ஞான நிலையாகும்.

உயிர் உணர்ச்சி நமது உடலுக்கு தெரிய (or) அல்லது அறிவுக்கு தெரிய முதல் நிலையில் ஊன்றி நிமிர்ந்து மேலே சீறிக் கொண்டு செல்லுகின்ற காற்று என்ற காரண பெயரான பாம்பு ஆறு நிலைகளையும் கடந்து கபாலத்தை முட்டிய பின்பே தெரியும்.

ஆனால் முதல் நிலையிலிருந்து ஊன்றி அல்லது நான்றி மேலே எழுகின்ற குண்டலினி பாம்பிற்கு மட்டும் தெரியும்.

இதன் உட்கருத்து=இறைவனுக்கு மட்டும் யோகியின் நிலைகள் அனைத்தும் முதல் ஆதாரத்திலிருந்தே தெரியும். யோகியான மனிதனுக்கு கபாலத்திற்கு காற்று வந்த பிறகுதான் தெரியும்.

நாவிலுணர்த்தி=கடவுளுக்கு மட்டும் தெரியும். நமக்கு தெரியாது. என்று குறிப்பிடுவதே இந்த சொற்றோடர். ஒவ்வொரு யோக நிலைகளின் சக்தி, பயன், அறிவு இவைகளை பேரறிவாக திரட்டி அனைத்தையும் அறிந்து வைத்து இருக்கின்ற குண்டலினி பாம்பின் நாக்கில் இறைவன்

இந்த மொத்த அறிவை சேகரித்து வைத்து இருக்கின்றான். இந்த நாவினை உடைய பாம்பு கபால உச்சிக்கு வந்தவுடன் முளை பாம்பு கொண்டு வந்த அறிவை தெரிந்து கொண்டு விடுகிறது என்பதே இதன் உரையாகும்.

‘ஏ விநாயகனே பாம்பினது நாக்கின் அறிவை உணர்த்தி விடு’ என்கிறார்.

“குண்டலியதனிற் கூடிய அசபை

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து”

குண்டலி=இதுவரை நீங்கள் படித்து அறிந்து கொண்ட பாம்பு போன்ற உடம்பின் மத்தியப் பகுதியில் மேலும் கீழும் ஒடுக்கின்ற வழியும், அவ்வழியே இயற்கையாய் நடந்து கொண்டு இருக்கின்ற அதிக சுத்தமான மூச்சுக்காற்று என்று பெயர். அந்த நிலையையே குண்டலி என்ற பெயர் எழுத்தாக சொல்லி இருக்கிறார் ஓளவையார். ஒவ்வொரு வரும் இதை காண்பதே யோகமாகும்.

யதனிற் கூடிய அசபை குண்டலினி என்ற வாசியோகத்தை செய்து கொண்டே வந்தால் அதன் முடிவான பயன் ஒன்று உண்டு. அப்பயனை தெரிந்து கொள்ளும் முன் யதனில் என்றால் குண்டலினி சக்தி ஒடுகின்ற குழாயில் கூடிய என்றால் நாடிக்குள் ஒடுகின்ற காற்றும் நமது தலைக்குள் இருக்கின்ற முளைக்கும் ஒரு தொடர்பு ஏற்படும். அந்த நிரந்தர தொடர்பு ஏற்பட உடன் வாசியோகம் சித்தித்து விடும்.

பிராண வாயுவும் முளையிலுள்ள சிந்தனை பகுதியும் ஒன்றாக சேர்ந்து விடுவதையே, கூடிய என்ற வார்த்தை குறிப்பிடுகிறது. இதை குண்டலினி ஐக்கியம் என்பர்.

இந்த தலைப்பகுதியில் நமக்கு ஏழு நிலைகளின் முழு அறிவும் தானாக தெரிய ஆரம்பித்துவிடும். இந்த நிலை மூச்சு முடியும் வரை இருக்கும். இத்தகைய யோகியார் தான் கும்பிடுகின்ற இறைவனுடன் சேர்ந்து விடுவர்.

நெஞ்சில்-இந்த இடத்தில் உள்ளே ஒடுகின்ற பிராண வாயுவின் நடுப்பகுதியில் சிதம்பரத்தில் இருக்கின்ற நடராஜ பெருமானின் சபை கோவில் நிரந்தரமாக தெரியும். இதை மனிதன் நினைத்தாலும் தெரியும். கண்ணை மூடிக்கொண்டாலும் தெரியும்.

இந்த சபைக் காட்சி சித்தி அடைந்த யோகி நினைத்து தெரிவ தில்லை. அவன் நினைக்காது பயிற்சி செய்து கொண்டு இருக்கும்

பொழுதே தானாக அவ்விடத்தில்தோன்றி தெரிந்து கொண்டே இருக்கும். தோன்றி கொண்டே இருக்கின்ற அக்காற்றின் நடுவே உள்ள சபையில் மனம் ஒன்றுபட்டு சமாதி நிலை கூடிவிடும்.

உட்பொருள்=நாமாக தோற்றுவித்த ஒரு பொருளின் மீது நம்மனம் மிகுந்த கஷ்டங்களை அனுபவித்து கொண்டே அதை பார்த்து நிற்கும். தோற்றம் நம்முடையது என்பதால் காரணம் இதுவாக இருக்கிறது என்பதை இறைவன் அறிந்தான். அதனால் அவன் தானாகவே நமது நாடியின் மத்தியில் தனது சபையை தோற்றுவித்து அதில் நம்மை லயிக்க செய்தான் என்பதே கடவுளின் சிறப்பாகும்.

“சிறப்பு உரை” : நடராஜனின் சபை தானாக தோன்றியது. ஒன்று தோன்றி யது என்றால் அதை யாராவது ஒருவரே அல்லது வேறு ஒரு யுக்தியே தோற்றுவித்ததா என்று கேள்வி எழுப்பினால் அதற்கு பதிலே இல்லை என்பதை சொல்லவே இந்த அகவலில் ஒரு சிறப்பு சொல் உள்ளது இச் சொல்லின் அர்த்தம், சபை தோன்றியது ஆனால் எவராலும் தோற்றுவிக்கப்படாமல் தானாக தோன்றியது என்பதை குறிக்கும் சொல்லே “அசபை” என்பதாகும்.

அசபை-இதை அ என்ற எழுத்து எதையும் தோற்றுவிக்க இல்லை என்பதை சொல்லுகிறது. ஆனால் தானாக தோன்றியது என்று பொருள். இந்த எழுத்துக்கு தனிப் பொருளே கொள்ள வேண்டும். சபை என்றால் தில்லையில் நடராஜர் ஆடுகின்ற சபை என்று பொருள்.

அசபை என்ற பொருளுள்ள சொல்லுக்கு வடமொழியிலுள்ள புலிக்கால் முனிவர் என்ற வியாக்ரபாத முனிவரின் யோக முதல் நூலில் எழுதப்பட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. இவர் நடராஜ பெருமானை கயிலை யிலிருந்து தில்லையில் தவம்செய்து பூவுலகில் இறைவனை ஆட வைத்தார் என்பது பழைய நூல்களான புராண வரலாறு ஆகும். அசபை என்ற சொல்லுக்காக இம் முனிவரின் மூல நூலையும் ஒரு சிறிய புராணக் கருத்தையும் சொல்ல வேண்டியாகி விட்டது என்று அறிக.

வடமொழியில் உள்ள யோக நூல்கள் உதிர்க்கின்ற கருத்துக்கள்:

அஜபா, அஜபா நடனம், அஜபா யோகம், இம்மூன்றும் ஆதி நூல் சொற்களாகும்.

சர்வ சதாகாலமும் ஜபத்தை மனதினாலும் வாயினாலும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்ற மனிதர் அந்த ஜபத்தை ஒரு சமயம், வாயினாலும்,

மனதினாலும் சொல்லாமலேயே விட்டுவிடுவான். அதன்பின் எதையும் சிந்திக்காத அப்படிப்பட்ட பயிற்சியாளனின் மனம் ஒரு நாளில் அவனை அறியாமலேயே அவனுடைய முதல் ஆதாரத்திலிருந்து ஜப ஒலி அவனுடைய காதுக்களிலேயே கேட்கும். நிற்கவே நிற்காது. மனிதன் முயற்சி செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் முயற்சி செய்து வேறு மந்திரத்தை வாயினால் சொன்னாலும் அந்த ஜபத்தை தொந்தரவு செய்யாமல் உன்மனம் தனது பழைய ஜபத்தை தானாகவே செய்து கொண்டே இருக்கும்.

உதாரணம்:- இரட்டை நாதஸ்வரம் வாசிப்பது போன்றது இது. நாம் முயலாமல் மனமே முயன்று செய்கின்ற ஜபத்திற்கு அ+ஜபம்= அஜபம். அஜபம் என்றால் ஏ மனிதா நீ ஜபம் செய்யவில்லை என்று பொருள். இது வட மொழியில் கூறுகின்ற எதிர் பத உரையாகும். இறைவன் தானாகவே உதவுவான். என்பதை சாஸ்த்திரங்களின் வாயிலாக அழுத்தி சொல்லவே எதிர்பத உரை என்ற இலக்கணம் உருவாகியது. அதற்கு அவர்கள் உபயோகப்படுத்திய ஒரே எழுத்து 'அ' என்ற எழுத்தாகும்.

அஜபா. அஜபாநடனம்-சிவனின் நடனத்தானாக தெரியும்.

அஜபாயோகம்-பிராணயாமத்தை நாம் செய்யாமல் நமது உடலில் அது தானாகவே செய்து கொள்ளும் இதற்கு அஜபா யோகம் என்று பெயர் இக்கருத்தை குறிக்கும் நடராஜமூர்த்தி திருவாரூரில் உள்ள அஜபா நடன மூர்த்தியாகும். அ+சபை=அசபை என்பது வழி வழியாய் மேற்சொன்ன முறையில் ஆதார அனுபவத்துடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்ற சொல்லாகும். விண்டு, எழு, மந்திரம், வெளிப்பட உரைத்து இதன்பொருளை அறிக.

ஒளவை பிராட்டி பல நூல்களை செய்த அருளாளர். வினாயகரின் தனிபக்தர். வினாயகனை தனிக் கடவுளாக வைத்து வழிபட்டு அவரின் அருளை பெற்று இருந்த அருட்புலமை வாய்ந்தவர் ஒளவை தான் வாழ்ந்து இருந்த வரை இறைவன் என்ற வினாயகரை தனி பரம் பொருளாகவும் கடவுளாகவும் கண்களின் வழியாக நேரடிப் பார்த்தவர் கண்ணை மூடிக்கொண்டு மனதினாலும் பார்த்தவர். உயிர் என்ற மூச்சுக் காற்றில் அந்த பிள்ளையாரை வைத்து குண்டலினி யோகம் என்ற வாசியோகத்தை ஐயம் திரிபுற கற்று ஞானியானவர். இதன் பின்பு அவர் இறைவனை வேண்டுகிறார்.

ஏ வினாயகா நான் உடல் தளர்ந்த மூதாட்டி நீ தந்த உடலுடன் யான் திருக்கயிலாயம் போக வேண்டும் அருள்க என்கிறார். அதற்கு

இசைந்த வினாயக பெருமான் தன் தும்பிக்கையால் ஓளவை பிராட்டியை பிடித்து தூக்கி தனது தும்பிக்கையை பூமியிலிருந்து கயிலாயம் வரை உயர்த்தி பக்தையான ஓளவையாரை சிவனது திருவடியில் கயிலையில் அமர வைக்கிறார்.

இதனால் ஓளவையே சொல்லுகிறார் உன்னால் ஞானியானவள் நான். எனக்கு உதவிய தனி பிள்ளையார் நீ என்றும் தனிதான், வேறுதான். பூமியிலும், கயிலையிலும் நீ ஒரு தனியான முழுமுதற்கடவுள்தான் என்கிறார். தனிக் கடவுளுக்கு தனி மந்திரம் தான் உண்டு. எல்லா மந்திரங்களும் ஒன்று என்று சொல்வது சரியல்ல என்ற கருத்தை சொல்லவே ஏ வினாயகா உனது மந்திரம் நான் எத்தகைய உருவத்தை விரும்புகிறேனோ அத்தகைய வினாயகா உருவத்தை எடுத்து தனித்து காட்டும் மந்திரமாக நீயே உன் மந்திரத்தை என் காதில் உபதேசி என்றார். உபதேசித்து விட்டாய் என்றும் உட்கருத்தை வைத்து விட்டார்.

ஆக இந்து சமயத்தில் பல தெய்வங்களின் தனித்தனி மந்திரங்களை எல்லாம் தனித்தனியாக பிறர் அறியட்டும். பெருமானே நீ என் எதிரில் வந்து நமது சமயத்திலுள்ள மொத்தமந்திரங்களிலிருந்து உன்மந்திரத்தை மட்டும் எனக்கு உபதேசித்து விடு என்கிறார். இவ்வண்ணம் நான் விரும்பும் ஒன்றை மட்டும் என்னிடம் எடுத்து கொடு என்பதை சொல்வதே “விண்டெழு மந்திரம்” குறிக்கிறது.

விண்டு - என்று உடைத்து அல்லது பிரித்து. இதில் மந்திரத்தை உடைக்க முடியாது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். பிரித்து தா என்று பல தெய்வங்களுள் வினாயகர் தனிப் பெரும் முதல் தெய்வம் ஆகும். இதனால் அகவல் பிறந்தது.

“மூலாதாரத்தின் முண்டெழு தணலைக்

காலா வியழுப்பங் கருத்தறிவித்தே”

கருத்தறிவித்தே = குண்டலினி யோகம் சித்தியானபின் தானாக புரியும் கருத்துக்கள் மூளையில் தோன்றி நிலைத்து இருக்கும். மலர்ச் செடியில் மலர்வதற்கு முன் மொட்டுக்கள் தோன்றி இருக்கும்.

இதுபோல தானாக தோன்றிய கருத்துக்கள் நம்முடைய அறிவு என்ற பகுதிக்கு தெரியாது. அந்த அறிவை அல்லது அறியும் பகுதியை செயல்படும்படியாக இறைவன் தூண்டினால் தான் நமது கருத்து நமக்கு தெரியும். இதை குறிக்கவே “கருத்தறிவித்தே” என்ற சொல்லை போட்டு இருக்கிறார் ஓளவையார் இது ஒரு உரை.

மற்றொரு உரை - நமது முளையில் தோன்றி அறியாமல் மறைந்து இருக்கும் கருத்துக்கள், “வித்தே.” கருத்துக்கள் முளைக்கும் தன்மை உடையன. அதனால் அவைகள் முளைக்கும் வித்துக்களே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை என்றார். வித்தை தவிர கருத்துக்கு வேறு பெயரை வைக்கவே முடியாது என்பதை சொல்ல, வித்து + ஏ = வித்தே என்றார். வித்து என்ற சொல்லின் கடைசியில் ஏகாரம் என்ற எழுத்தை சேர்த்து உரை. இதை தவிர இதற்கு வேறு உரை இல்லவே இல்லை என்றார். இப்படி சொல்வதற்கு தமிழ் இலக்கணத்தில் ஏகாரம் பிரிநிலை என்று பெயர். ஒரு கருத்தை அழுத்தி சொல்ல ஒரு சொல்லின் முடிவிலே- ஏ என்ற எழுத்தை சேர்.

மூலாதாரத்திற்கு குழிவான இடம் என்று பெயர். அதற்கு “குண்டம்,” குண்டலினி என்று பெயர். வாசியோக பயிற்சியில் நாம் உள்ளும் புறமாக இழுத்து விடுகின்ற வாசி என்ற வாயு அப்பகுதியிலே அடிக்கடி இடித்து ஒரு தணல் எரிக்கின்ற உணர்ச்சியை யோகிக்கு தரும். அந்த எரிதணல் உணர்ச்சியை கனல் என்று குறிப்பிட்டார். அந்த கனலை ஜோதியாக எழுப்ப செய்வது நாம் விட்டு இழுக்கின்ற மூச்சு காற்று ஆகும்.

காலாயியழுப்புங் = காற்றினால் ஊதி எழுப்புவது என்ற பொருள். கால் என்றால் தமிழில் காற்று என்று பொருள். ஏ வினாயகனே இந்த அறிவை எனக்கு வித்தாக கொடுத்து என் குண்டலினியை எழுப்பும் முறையை சொல்லிக் கொடு என்கிறார்.

அமுத நிலையும் = மண்டையின் உச்சிப் பகுதியியே ஏழாவது ஆதாரம் ஆகும். நமது வாசி என்ற காற்று நெற்றிப் பொட்டில் இருந்து பிறகு அங்கு இருந்து புறப்பட்டு கடைசி நிலையான கபால உச்சியை உள்ளே முட்டும். அச்சமயத்தில் யோகிக்கு அந்த இடத்திலிருந்து வாயின் உள் நாக்குப் பகுதியின் மழைநீர் சொட்டுவதைப் போன்று சொட்டு சொட்டாக ஒரு திரவம் சொட்டிக் கொண்டே இருக்கும். அது நாக்கில் விழுந்து தேன் உற்பத்தியாகின்ற ஏழாவது நிலைக்கு அமுதநிலை என்ற பெயர். குண்டலினி யோகத்தில் இதையே தேவர் வழங்கிய அமுதம் என்கின்றனர். இது சொட்டிய பின்பு வயோதியராக இருக்கின்ற யோகியரும், மற்றவரும் தலை முதல் கால் வரை இளமை பருவத்தினராக மாறி விடுவார்கள். அமுதத்தின் பயன் இதுவே.

அமுதநிலை கிடைத்த பிறகு நமது உடலில் **ஆதித்தன் இயக்கம்** ஏற்படும். ஆதித்தன் என்றால் எப்பொழுதும் ஒளிர்கின்ற சூரியன் என்று

பெயர். சூரியனின் இயக்கம் உலக உயிர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான கதிர்களை உலககெங்கும் பரப்புகின்றது ஆகும். ஆதித்தனின் கதிர் இயக்கங்கள் போல நமது உடலில் பல யோக சக்திகள் இயங்கும்.

வாசியோகத்தில் பிங்கலை என்ற கலைக்கு சூரிய கலை என்ற பெயர். இக்கலை இயங்குகின்ற மூக்கின் வழியே பல கதிர் இயக்க சக்திகள் நம் உடலில் இயங்கும்.

மேற்சொன்ன உரையை அறிக.

குமுதசகாயத்தின் குணத்தையுங் கூறி குமுத சகாயன் = திருமால் என்று பெயர் குணத்தையும் கூறி = எனக்கு திருமாலின் எட்டு குணங்களையும் விரிவாக எடுத்து கூறவேண்டும் கடவுளே என்பது இவ்வரிகளின் உரையாகும்.

“எண் குணத்தான் தானை வணங்காதலை என்ற திருக்குறளின் அடி தெய்வத்திருமாலிடம் எட்டு வகையான குணங்கள் என்ற தன்மைகள் அனைத்தும் முழுமையாக இருக்கின்றது என்கிறது. அதனால் அவன் அழகுள்ள கடவுளாகவும் இருந்து உலகம் அனைத்தையும் எப்படி காக்க வேண்டுமோ அப்படியே காக்கிறான்.

காக்கும் இக்கடவுளின் எண் குணத்தை, என்ற எட்டு குணங்களை எனக்கு அறிவி என்று ஒளவை வினாயகனை கேட்கின்றார்.

வினாயகர் அகவலை படிக்கின்ற மெய்யன்பர்கள் அனைவரும் திருமாலின் எண் குணங்களை படித்து அறிய வேண்டும். படித்தால் ஒவ்வொரு வித பல்வேறு விதவித வேறு தன்மை என்ற குணங்களை உடைய மனிதர்கள் அனைவரும் அறிவினில் செம்மைப்படுவார்கள். ஒவ்வொருவரின் அறிவுத்திறன் என்பதே அவர்களின் தனிக்குணமாகும். அந்தந்த தனிக் குணங்களை அறியாமல் இருந்தால் மனிதன் தனது தன்மையில் குறைவு உள்ளவானகவே இருப்பான்.

தனது குறைவு என்ற குணக்குறைவை திருமாலின் குணங்களை விரிவு உரைகளாக கேட்டோ படித்தோ இருந்தால் அவர் அவர்களின் குணம் உடனே செம்மைப்படும்.

குண்டலினி யோகம் சித்தித்த உடன் அந்த யோகத்தின் கடவுளான விநாயகன் திருமாலின் எட்டு குணங்களை நமக்கு எடுத்து கூறுவான்.

யோகி அப்பியாசம் செய்து முழு யோகி ஆகிவிடலாம். ஆனால் அவன் மனிதர்களுக்கும் உயிர் குலத்திற்கும் நன்மை ஒன்றையே செய்ய

வேண்டும். இதுவே யோகத்தின் குறிக்கோள். குணங்களை அறியாமல் யோகச் சித்திகளை ஏற்படுத்தி கொண்டால், சக்தியை பெற்ற யோகி தீயவனாகவும் இருக்கலாம்.

தீயவைகள் ஒழிதல் வேண்டும். அதுவே நிறைவான யோகம். ஆகவே விநாயகர் குணங்களை விளக்க எட்டு குணங்களை உடைய திருமாலைப் பற்றி நம்மிடம் சொல்லுவார். என்பதை குறிப்பதே. இவ்வரிகளின் கருத்தாகும்

உலகில் உள்ள எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் ஒரு சேர எட்டு குணங்களும் ஒருவர் இடத்திலேயே இருக்காது. இரண்டு மூன்று குணங்களே விரவி கிடந்து பிறப்பார்கள். தெய்வமான திருமால் ஒருவனிடம் மட்டுமே, எட்டு குணங்களும் ஒன்றாக இருக்கும். திருமாவின் இந்த எட்டு குணத்திற்கு கல்யாண குணம் என்று பெயர். அவனின் உதவியால் குண்டலினி யோகத்தில் கிடைக்கும் என்கிறார்.

மூலாதாரம் என்ற முதல் நிலையிலிருந்து குண உபதேசம் பிறக்கின்ற இடம் - மூன்றாவது நிலைக்கு மேலும் நான்காவது நிலைக்கு கீழேயும் உள்ளே இடமே குண அறிவு பிறக்கின்ற இடம். எட்டு குண அறிவு தெரியும் இடம். திருமால் தரிசனம் தரும் இடம். இந்த இடத்தையே விநாயகர் அகவல் இடைச்சக்கரத்து இடம் என்கிறது.

“ஈரெட்டு நிலையும்” - ஈரெட்டு நிலையும் தெரியும் சமயம் யோக நிலை சித்தியடைந்த பின் பதினாறு நிலைகளில் உள்ள மறைந்து உள்ள உண்மைகள், ரகசியங்கள் கண்களுக்கு தெரியும். அதைப் பார்த்து அறியலாம்.

அகில உலகத்திலுள்ள கண்களுக்கு தெரிந்த பொருள்களையும், தெரியாத பொருள்களையும் பார்த்தவுடன் அறியலாம்.

உடற்சக்கரத்தின் = மூலாதாரத்திலிருந்து சகஸ்ரார கமலம் வரை உள்ள ஏழு சக்கரங்களை தெரிவி, அந்த சக்கரங்களின் உறுப்புகளையும் எது என்று எனக்கு காட்டு.

சண்முக தூலமும் சண்முகம் என்றால் ஆறுமுகம் என்று பொருள். ஆறு முகங்களின் தனித்தனி தெளிவு என்ன? எதற்காக உளது தம்பியான முருகனுக்கு ஆறுமுகம் ஏற்பட்டது. ஒரே முகத்தை வைத்து ஆறு முகத்தின் தெளிவை அறியமுடியாதா என்று விநாயகனைப் பார்த்து வினா எழுப்புகின்றார்.

இப்பகுதி இலக்கியத்தைப் போன்று எழுதப் பட்டு இருக்கிறது என்றாலும் ஒரு கருத்து அதனுள் மறைவாக இருக்கின்றது. ஆறு அறிவு படைத்தவனே தெளிவு உள்ள மனிதன். இதை நாம் ஒரு பிறவியிலேயே அறிய வேண்டும். பல் பிறவிகள் எடுத்து துன்பப்பட்டு அறிய வேண்டாம், என்பதே ஔவையின் உட்கருத்து.

ஆகவே ஆறு முகத்தையும் எனக்கு தரிசனப் படுத்தி காட்டு என்றார். அதோடு நில்லாது ஆறு முகத்தோடு முருகன் தூல உடலை ஏன் எடுத்தான், எடுத்து என்ன செய்தான் என்ற விவரத்தை நீங்களும் ஔவையைப் போன்று அறியலாம். எப்பொழுது? குண்டலினியோகம் செய்து முடித்தால்.

சதுர்முக சூட்சுமம் = படைக்கும் கடவுள் பிரம்ம தேவன் அவனுக்கு நான்கு முகங்கள் இருக்கின்றன. நான்கு வேதங்கள் நான்கு தலைகளாக பிரம்மனுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வேதங்களை சிவபெருமான் தனது உடுக்கையின் ஒலியிலிருந்து அதில் தாளம் ஒலிக்க செய்தார். அத்தாளங்கள் சுருக்கு எழுத்தைப் போன்றது. சுருக்கு எழுத்தை விவரித்தால் அது ஒரு காவியமாக மலரும். சிவபெருமானின் உடுக்கை ஒலி இது போன்று இருந்தது. திருமாவின் தொப்பிளில் இருந்து ஒரு தாமரை மலர் பிறந்தது. அதிலே பிரம்ம தேவன் நான்கு முகங்களுடன் தோன்றினான். திருமாவின் வயிற்றிலிருந்து தோன்றியதால் பிரம்மன் உடுக்கை தாளங்களின் ஒலியிலிருந்து கருத்தை அறிந்தான். அதை நான்கு வேதங்களாக படைத்தான் என்பத புராண வரலாறு. இதை மனிதர்கள் அறிய காரணம் பிரம்மனின் அருளே ஆகும். திருமால் பிரம்மனை பார்த்து நீ தேவகுணங்களுடன் இருக்கும் பொழுது நீ எங்களை போன்ற, ஒரு தெய்வமே ஆவாய். இத்தன்மையால் நீ உலகங்களை படை. மனிதர்களை படைக்கும் பொழுது நீ முதல் மனிதராக ஆகிவிடு. அப் பொழுது உனக்கு மனித குணங்கள் இருக்கும். அச்சமயத்தில் நீ படைத்த மனிதர்களுக்கு உன்னால் முன்று குணங்கள் பிறக்கும் என்றார்.

இக்காரணத்தால் இன்றும் பிரம்ம தேவன் முன்று மூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியாய் பூஜை செய்யப்படுகின்றார். மனிதர்களை படைத்தால் மனித வார்க்கத்தின் முதல் மனிதராகவும் இருக்கிறான் என்பது ஒரு கருத்து. இக் கருத்தின்படி பிரம்மதேவனை வேதங்கள் தெய்வமாக சொல்லும் பொழுது பிரம்மா என்று சொல்லுகிறது. மனித வார்க்கத்தின் மூத்த முதல்வன் என்று சொல்லும் பொழுது அவனை பிதாமகன் என்கின்றது.

பிரும்மன் மும்மூர்த்திகளாக இருக்கும் சமயத்தில் அவனுக்கு ஐந்து முகங்கள் இருந்தன அப்பொழுது திருமாலுக்கு ஒருமுகம் இருந்தது சிவபெருமானுக்கு பிரும்மனை போன்று ஐந்துமுகங்கள் இருந்தன.

சிவன் தனது ஐந்து முகங்களை லிங்க வடிவில் ஐந்து பக்கங்களில் தனது ஐந்து தலைகளை மறைத்து வைத்து கொண்டான். அவனுடைய சிறப்பு முகம் ஆறாவது முகமான ஞானமுகம். அதை லிங்க வடிவத் திற்குள் ஒரு அல்லி மொட்டு தடாகத்தின் நீரை பார்த்து குனிந்து இருப்பதை போன்று தனது மனதிற்குள்ளே தலை கீழாக வைத்து இருந்தான்.

சிவனின் இந்த உள்முகத்திற்கு வடமொழியில் “அதோமுகம்” என்று பெயர். இந்த ஐந்து முகத்தோடு “அதோமுகமும்” சேர்ந்து சூரசம்ஹாரம் செய்ய ஆறுமுகக்கடவுளாக சிவனே வெளிவருகிறான் என்பது மிக அற்புத வரலாறு. இக்காரணம் பற்றியே பிறந்த மகனிடத்திலிருந்து சிவ பெருமான் சுவாமிமலையில் உபதேசம் பெறுகிறார் என்பது உட்கருத்து.

மேற் சொன்ன இரு புராண வரலாறுகளின் உண்மை ரகசியங்கள் சூட்சுமம் என்ற கருத்தாக உள்ளது. இக்கருத்து சதுர்முகம் என்ற நான்கு முகங்களை கொண்ட பிரும்ம தேவன் மட்டுமே அறிவான். அதை விநாயக பெருமான் தனக்கு குண்டலினி யோகத்துள் வைத்து சொல்லி கொடுத்தார் என்கிறார் ஒளவையார்.

எண்முகமாக=எண்ணும் எழுத்தும் கண் என தரும் என்று சொன்னார் ஒளவையார். நமது கண்கள் இரண்டும் ஒன்று போல உள்ளது. ஒரு கண்ணை அறிந்தவன் மற்றொரு கண்ணையும் தானாக தெரிந்து கொள்வான்.

எண்முகம் என்றால் என்ன? இதிலே எண் என்றால் நினைவு என்று பொருள். ஒன்று என்ற இலக்கத்தை போட்டு, அதை “எண்” என்று சொன்னால் ஒன்று என்ற குறியிட்டை நினை என்று பொருள்.

ஏ! வினாயகனே ஒன்று என்பதை கடவுள் ஒன்று என்று அவனை முதலாக வைத்து அதற்கு பின் பிரும்மன் படைத்த உலகை இரண்டாவதாக தோன்றியது என்று எண்ணுவதா, என்று கேட்கிறார்.

இதன் உட்கருத்து என்னவென்றால் ஆகாயத்தில் தோன்றியிருக்கின்ற கோள்களை இரண்டு என்று எண்ணுவதோ? இல்லையேல் அவைகளை படைத்த ஆண்டவனை “ஒன்று” என்று எண்ணுவதா?

“எது முதல் எது இரண்டாவது என்ற தத்துவத்தை எனக்கு அறிவி என்கிறார் ஒளவையார்”

எண்முகத்தின் உரை = ஏ வினாயகனே கணிதம் என்ற கணக்கு எதற்கு பிறந்தது. இது கடவுளை கண்டுப்பிடிக்க பிறந்ததா என்று சொல். இல்லை என்று சொன்னால் உலகிலுள்ள கிரகங்களை பூட்டி அறிய பிறந்ததா? எதற்காக எண்கள் பிறந்தன. அவைகளின் உண்மை என்ன. எண்கள் தான் மனிதனின் அறிவை வளர்த்தது என்று சொன்னால் “ஒன்று” என்பது உலக கோள்களை குறிக்குமா? இல்லையேல் முதல் வனான கடவுளை குறிக்குமா என்று கேட்கிறார். இந்த தத்துவ உரையே உண்மையாகும். அதனால் தான் எண் என்பதற்கு நாம் அறியக்கூடிய முகமானது ஒன்று உண்டு என்று சொல்லுகிறார். அதனால் தான் எண்முகம் என்று சொல்லுகிறது.

இனிதெனக்கருளி = மேற் சொன்னப்படி படைப்பின் கருத்துக்கள் எல்லாம் இனிதாகக் இருக்கின்றன. அந்த இனிய கருத்துக்களை எனக்கு நீ அருளாக கொடு. நான் அதை பெற்று கொள்கிறேன் என்கிறார்.

“புரியட்டகாயம் புலப்பட எனக்கு”

புரிய அட்ட = புரியட்ட என்று ஆகியது. புரி என்றால் நடித்துக் காட்டுவது என்று பொருள் மூச்சு காற்றிலுள் அஜபாநடனம் ஆடும் நடராஜர் நமக்கு எட்டு சித்திக்களை தருகின்ற எட்டு உடம்புகள் ஒரே பிறவியிலேயே ஒரு பிறவிக்குள் தோன்றி நமது அகக்கண்களுக்கு அவை தெரியும். சில சமயங்களில் எட்டு பிறவிகளை மனிதன் தனித் தனியாக எடுப்பான். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் வெவ்வேறு விதமான காயம் என்ற உடம்பு தோன்றும், ஒவ்வொரு காயத்திலும் ஒரு பிறவியில் ஒரு சக்கரம் பலிக்கும். இந்த ரகசியத்தை நம்முள்ளே நடித்து காட்டுக்கின்ற சிவபெருமான் மனிதனின் பஞ்சஇந்திரியங்களுக்கு தனித்தனியே தெரியும்படியாக நடித்து காட்டுகிறார் என்று சொல்லுகிறார்.

புலப்படி என்ற சொல் புலன்களுக்கு அறிவு தெரியும்படியாக நடித்து காட்டுவார், என்று பொருள்.

புலன் என்றால் ஐம்புலன்கள் என்று பொருள். கண், காது, மூக்கு, செவி, வாய் இவை மனிதனின் ஐந்து புலன்களாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் இறைவன் நடித்து காட்டுவதை தனித்தனியாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே இவ் அகவலின் கருத்தாகும்.

“தெரிஎட்டு நிலயுந் தெரிசனப்படுத்தி

கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி”

தெரி எட்டு=மூலாதாரத்திலிருந்து புருவத்தின் நடு இடம் என்ற நிலை

வரை உள்ள யோக நிலைகள் ஆறு . உச்சி மண்டைப்பகுதியான கபால மூட்டு ஏழாவது நிலை. தலைக்கு மேலே உள்ள பரவெளி எட்டாவது நிலை. முதல் ஆறு நிலைகள் எட்டுவித சித்திகளை தரும். அதன் செயல்களையும் அறிவையும் எனக்குக் கொடு என்கிறார்.

மேற் சொன்ன ஆறு யோக நிலைகளும் தேகம் என்ற உடலின் செயலினால் வரும் சக்திகள் ஆகும். இந்த மூலாதாரத்திலிருந்து புருவ இடைவெளி என்ற ஆணைகளை பிறப்பிக்கும் “ஆக்ஞா சக்கரம்” என்பதே ஆறு நிலைகள் ஆகும். இதில் “ஆக்ஞா” என்பது தான் நமது உயிருக்கு ஆணைகளை பிறப்பிக்கும். இந்த சக்கரம் முளையோடு சம்பந்தப்பட்டு முன் நெற்றியில் தோன்றுகின்ற சிந்தனைகளை நமது உயிருக்கு தெரிவிக்கும். அதேப் போல மற்ற ஐந்து சக்கரங்களும் ஆணைபிறப்பிக்கும்.

ஆறு நிலைகளின் ஆணையாளன் “ஆக்ஞா” சக்கரமே. இப்பகுதியே நெற்றிக்கண் எனப்படும்.

இந்த நெற்றிக்கண் கீழே உள்ள ஐந்து சக்கரங்களை பார்க்கும் பொழுது அவைகளுக்கு ஆணைபிறப்பிக்கும். இதன் பயன் அஷ்டமா சித்தி என்க. இது வரை சித்திகள் கிட்டினால் அத்தகைய ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் யோகி என்று பெயர். யோகியை ஈஸ்வரன் என்று சொல்லப்படுகிறது. காரணம் இதற்கு மேல் உள்ள நிலைகளை படித்தால் மனிதன் எப்படி சிவனுடன் ஒன்றாக ஆவான் என்பது புரியும். இதற்கு அடுத்துள்ள நிலை என்பது ஏழாவது நிலையாகும். ஏழாவது நிலை வரை வாசியோக காற்று கபால முளையின் வழியே உச்சியை மூட்டினால் நமது முளையின் முழு நினைவும் சிவனது நினைவையே எண்ணி நமது உயிரும் சிவனும் ஒன்று என்பதை தெரிவிக்கும். இதை வெளிப்படுத்தும் வரிகள் கருத்தினிற் கபால வாயிற் காட்டி என்கிறார்.

உரை = கருத்துக்கள் தோன்றுகின்ற இடம் முளை. முளையின் முழுப் பகுதிகள் அனைத்தும் கருத்துக்கள். ஆனால் கபாலத்தின் உச்சிப் பகுதி வெடித்துதிருக்கும். அந்த இடத்தையே கபாலவாயில் என்கிறார்.

கபாலம் என்றால் தலை

வாயில் என்றால் வாசற்படி ஏற்கனவே இந்த வாயிற்ப்படி எங்களுக்கு தெரியும். நாங்கள் அனைவரும் வளர்ந்த பிறகு இதை மறந்து விட்டோம். திறக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறோம். அதனால் ஏ ! வினாயகா அந்த இடத்தை நீ மூலாதாரத்திற்குள் அமர்ந்து இருந்து எனக்கு காட்டு என்கிறார்.

அன்பர்களே இது மெய்யான உரை. நாம் தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் பொழுது நமது கபாலத்தின் உச்சி திறந்து இருந்தது. எட்டாவது மாதத்தில் தான் மூடியது. இப்பொழுதும் பிறந்த குழந்தையின் தலை உச்சியை தொட்டால் அந்த இடம் மிருதுவாக உள்ளே அமிழும்.

இத்துடன் எட்டாவது நிலை என்பது நமது வெளி மண்டைக்கு மேலே உள்ள திறந்த ஆகாயம் ஆகும். இந்தப் பரவெளியில் பல ரகசியங்கள் உள்ளன. ஆகவே பரவெளி என்பது யோக வழியில் எட்டாவது நிலையாகும்.

உடலிலே ஆறு நிலைகள், நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து கபாலஉச்சி வரை ஏழாவது நிலை. அதன் பின் நம் வாழுகின்ற வெளி உலகம் என்ற பரவெளி எட்டாவது நிலை.

இதை யான் அகக்கண்களாலும், முகக்கண்களாலும், அறிவு கண்களாலும் மூளை தெரிந்துக் கொள்ளுகின்றபடி காட்டு. அதுபோல ஒவ்வொரு நிலையும் காட்டு என்று வேண்டுகிறார்.

தெரி எட்டு நிலை என்பதின் விளக்கம் இதுவே. யோக நிலைகளை கண்களால் தரிசிப்பதே முக்தி எனப்படும். தரிசனப்படுத்தி என்ற சொல் இதை குறிக்கிறது.

“இருத்தி, முத்தி, இனிதெனக்கருளி”

உரை :- இருத்தி = என்றால் கும்பகம் என்று பெயர். முத்தி = என்றால் மூலாதார நாடி வழியே புகுந்து சென்ற காற்று மூளையை ஊடுருவி கபால உச்சியை போய் சென்று நின்று விட்டபின், அங்கேயே திருமாலின் சக்கரத்தைப் போன்று சுழலும். அச்சமயத்தில் உயிருடன் வாழுகின்ற யோகிக்கு தான் உடலுடன், அல்லது உடலை விட்டு மூளையை தொட்டும், தொடாமலும், நாம் வாழ்கின்றோம் என்பது தெரியும். அத்தகை யோர்க்கு இறை நினைவு ஒன்று மட்டுமே நினைவாக இருக்கும். வேறு நினைவு இராது. நிஷ்டை என்ற நினைவுடன் சமாதி நிலையில் இருந்து வாழ்வார். இதற்கே முக்தி என்று பெயர். செடியில் விதை வருவதைப் போன்று நாம் வாழும் பொழுதே உடலின் பற்றை விட்டு நினைவில் மட்டும் நிற்போம்.

இந்த நிலை கும்பகம் என்ற பயிற்சியில் தான் விளைகிறது. பிராணாயாமத்தின் போது இழுத்த காற்றை வயிற்றுனுள் தள்ளி அதை அடிவயிற்றின் கீழே முட்டிக் கொண்டு, இருக்கும்படியாக சிறிது நேரம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அப்படி அடைத்தக் காற்றுக்கு கும்பகவாயு என்று பெயர். அதுவே முதல் ஆதாரத்திலிருந்து உடலின் வழியே, கபாலத்தின் உச்சியில் நின்று, அங்கிருந்து பரவெளியை ஆராய்கிறது. இதனால் பல அபூர்வ சக்திகளும், சகலகலை, வித்தைகளுடன் முழு அருளை தருகிறது.

ஏ! வினாயகா இதன்படி நீ என் மூச்சை கும்பகத்தில் இருந்தி தலைக்குள் முட்டி முக்தியை அருள்க என்கிறார்.

இனிது எனக்கருளி = வினாயகனை கும்பிட்டால் வாசியோகம் எளிதாக சித்தியாகிவிடும்.

“என்னை அறிவித்தெனக்கருள் செய்து” = ஏ வினாயகனே - நான் யார் என்பதை எனக்கு அறிவி! அருள் செய்வாயாக என்கிறார்.

“முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து”

முதலை :- அல்லது முதல், மூலதனம் என்று எண்ணிக் கொள்க. செலவுக்கு பணம் என்ற மூலதனம் எப்படி முக்கியமானதோ அது போல மனிதன் பிறப்பதற்கு காரணம் போன பிறவியில் செய்து முடித்த புண்ணியம், பாவம், இவைகளே காரணம்.

மனிதனுடைய செயல்களுக்கு, உலகிலே வாழுகின்ற மற்ற பிறவிக ளுக்கு நன்மைகளும் கிடைக்கும். சிலருக்கு சிலரால் தீய பலன்களும் கிடைக்கும். செயல்களுக்கு பயன்கள் என்பதே முடிவு. அந்த முடிவினை தமிழில் வினைகள் என்கிறார்கள்.

நாம் செய்த வினைகளின் தொடர்ச்சி என்பதே மறுபிறவியாகும். செயலே செய்யாத மனிதன் இருக்கமுடியாது. ஆகவே உலகில் உள்ள எல்லா மனிதர்களுக்கும் அவர் அவர்களின் வினைப்பயன்களின் காரணமாக பிறவி கிடைக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் முன் செய்த வினைகளையே வாழ்க்கையாக வாழ்ந்து கழிக்கிறார்கள்.

இதிலே நல்வினையின் பயனாக பிறந்தவர்கள் செம்மையான வாழ்க் கையை பெறுவார்கள். தீவினை பயன்களின் காரணமாக பிறந்தவர்கள் எதிர்நீச்சல் போடுகின்ற வாழ்க்கையை அனுபவிப்பார்கள்.

நல் வினையை புண்ணியம் என்கின்றனர். தீவினையை பாவம் என்கின்றனர். புண்ணியத்தால் வாழ்க்கை இன்பம் கிடைக்கிறது. பாவத் தால் வாழ்க்கையில் துன்பமும், இன்பமும் கலந்து வாழ்வுகள் கிடைக் கின்றன.

இதையே மனிதா உயிரின் இருவினை பயன் என்று சமய நூல்கள்

பகர்கின்றன. ஓளவையார் தனது அகவலில் இருவினைகளையே குறிக்கிறார்.

“ஏ! வினாயகா என் பிறவிக்கு முதல் என்ற மூலதனமாக இருந்த நல்வினை, தீவினை என்ற வினை முதல்கள் இருந்தால், அவைகளை களைந்து விடு என்கிறார்.

முன்னை: என்றால் போன பிறவி என்று பெயர். முன்னென்மம் என்று பொருள். வினாயகரை கும்பிட்டால் மனிதனின் இரு வினையும் களையப் படும்.

இந்த நிலை கிடைத்தபின் “வாக்கும் மனமும் யில்லா மனோலயம்” இது கிடைக்கும்.

உரை: அருட்கவி பாடும் வாக்கு கிடைக்கும். பாவம், புண்ணியம் இரண்டும் கலக்காத சுத்த மழைநீர் போன்ற மனம், தெளிவு, இவைகள் கிடைக்கும். இவைகளும் பல ஆண்டுகளுக்கு உதவி செய்யும். அதன் பின் **வாக்கும், மனமும், அற்ற மனோலயம்** என்ற சமாதி நிலை கிட்டும். மனம் பிராணவாயு என்ற உயிரோடு சேர்ந்து மூச்சு விட்டுக் கொண்டு, அமைதி பெற்ற நிலையில் “தூங்கியும் தூங்காத விழிப்பு உணர்ச்சி நிலையில்” இருப்பார். இதுவே ‘மனோலயம்’ என்பது ஆகும்.

“தேக்கிய என்றன் சிந்தை தெளிவித்து

இருள்வெளி யிரண்டுங் கொன்றிடமென்ன”

இருள், வெளி, இரண்டிற்குள், ஒன்றியிட, இடம் என்ன?

உரை: இருள் என்றால் இரவு நேரம். இந்நேரத்தில் பார்வை யுள்ளவனுக்கு கண் இருந்தும் பார்வை தெரியாது. இங்கு ஓளவை குறிப்பிடுகின்ற இடம் நிதமும் வெளியுலகில் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்ற இரவுக்காலம் இதை குறிப்பிடுகின்றார்.

இதன் பொழிப்புரை என்னவென்றால் ஆந்தை என்ற பறவை போன்று இரவு நேரத்தில் நமக்கு கண்கள் தெரிய வேண்டும் என்று அவர் வினாயகனை கேட்கவில்லை.

இரவில் மனிதனுக்கு கண் தெரியாது என்பது அறிவு. எவரும் அறிவுள்ள விஷயத்தை கேள்வியாகவும், பதிலாகவும் தொடுக்க மாட்டார்கள்.

அப்படியானால் அகவலில் உள்ள இருள் என்பது என்ன? அந்த இருள் என்பது நமது நிரந்தர அறியாமை என்பது ஆகும்.

நமது அகம் நாம் இறக்கும்வரை இயங்க போகின்றது. அந்த அகத்திற்கு இரவு, பகல் என்பது கிடையாது. உயிர் தூங்காது உடலை விட்டு வெளியேறும்வரை இறைவனுக்குச் சமமாகிறது.

அகம் என்ற உயிரின் விழிப்பு உணர்ச்சியும், கடவுளின் விழிப்பு உணர்ச்சியும் ஒன்றேதான். உடல் ஓய்வு பெறவே தூக்கம், நமக்கு வருகிறது. ஓய்வுற்ற நிலையில் நம்முள் உள்ள உயிர் விழித்து கொண்டே யிருக்கிறது. அதனால் நாம் நூறு வயது வரை வாழ்கின்றோம்.

இதை படிப்பின் இறைவனும் அகமும் ஒன்று அல்லவோ! ஆமாம் என்பதே பதில்.

அதனால் ஏ இறைவா இருள் வெளி என்பது என்ன? பகல்வெளி என்பது என்ன? வெட்ட வெளி என்பது எப்பொழுதும் வெளிச்சமாக தான் இருக்கும். இருள், பகல் என்பது வந்து வந்து போகின்ற தற்காலிக நிலை, அதனால் என் அகத்துள் இருக்கின்ற உயிராகிய வினாயகனே நான் கேட்பதை சொல்.

இருள், பகல் என்பது உலகில் இருந்தால் இருக்கட்டும். இந்த இரண்டும் எனக்கு தனித்தனியாக தெரியவில்லை. உலகில் ஒரே வெட்டவெளிதான் உண்டு. அந்த ஒன்றில் பகல்வெளி, இரவு வெளி, என்ற இரண்டு உன்னை விட சிறியவனான மனிதனுக்குத்தான் தினமும் சம்பவிக்கிறது. இதனால் புறஉலக அறியாமையும், அக உலக அறியாமையும் எங்களைப் பொருத்தவரை பொய்யே.

இந்த இரண்டு வெளிகளும் ஆகாயத்தில் ஒன்றாக கூடி, மாறி, பிறகு மீண்டும் தோன்றி கூடியிருக்கின்ற அந்த நடுநிலை வெளியான வெட்ட வெளி என்ன? எப்பொழுதும் அங்கு அமர்ந்து கொண்டு அருள் செய்கின்ற விநாயகனே எனக்கு எல்லாக் காலங்களிலும் நடக்கின்ற முழுமையான ஒளி வெளி தெரியும்.

அங்கு நீ தெரிந்து வைத்து இருக்கின்ற, அல்லது, பார்க்கின்ற அறிவை எனக்கு சொல்லிகொடு என்கிறார். இருளும், ஒளியும், சிறிது இடை வெளிவிட்டு, ஒன்றி நிற்கின்ற இடமே ஆகாயம். அதை என்ன என்பதை அறிவி என்கிறார்.

உள்ளே ஒன்றிய இடம் என்ன? வெளியே ஒன்றிய இடம் என்ன? என்று கேட்கிறார்.

என்னுடைய, சிந்தையினுள் உன் அருளால்பல அறிவு நிலைகள் தேங்கி நிற்கின்றன. அவ்வண்ணம் நீ தேக்கிய அறிவே என்னுள் குளம்

போன்று தேங்கி நிற்கின்றது. அப்படி என்னுள் தேங்கிக் கிடக்கின்ற சிந்தனையை நீயே வந்து தெளியும் படியாக செய்து என் உள்ளே உள்ள அறிவை அறிவி என்கிறார்.

அருள் தரும் ஆனந்தம் = உருவம் இல்லாத ஒரு நிலையில், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து, யாரோ ஒருவர் பூஜை செய்பவர்களுக்கு தருகின்ற ஒரு மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி நம் முளைக்குள் வந்து விடும்.

அதன்பின் அறிவு, பேரறிவாகி, அந்த பேரறிவு நிறைவுள்ள மகிழ்ச்சியாக நமது உள்ளத்தில் இருந்து வந்து கொண்டேயிருக்கும். இந்த அனுபவத்திற்கே யாரோ ஒருவர் நமக்குத் தருகின்ற ஆனந்தம் என்று பெயர்.

மகிழ்ச்சி வேறு. ஆனந்தம் வேறு. மகிழ்ச்சியே அருள் தரும் என்கிறார் ஔவையார். இதை தருபவர் எனக்கு வினாயக கடவுள் என்பதே ஔவையின்கூற்று ஆகும்.

அமுந்தியென் செவியில் மேலே சொன்ன நிரந்தர மகிழ்ச்சியில் நான் முழுகியிருந்து விடுதல் வேண்டும். பிறகு என் செவியில் வினாயகக் கடவுள் பேசுகின்ற சொற்கள், கருத்துக்கள், இவைகள், தொடர்ந்து விழும்.

இதனால் எனக்கு என்ன கிடைக்கும். “எல்லையில்லா” = வரம்பு இல்லாத கடல் போல **ஆனந்தம் அளித்து** = மாபெரும் மகிழ்ச்சியை அளித்து கொண்டே இருப்பாய். இதுவே வாசியோகத்தின் பயன்யாகும்.

“அல்லல், களைந்தே, அருள் வழி காட்டிச்

சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்”

அல்லல் - என்றால் மனதையும் சிந்தனையையும் தொடர்பு கொண்டு, மனதினாலும் புத்தியினாலும் துன்பத்தைத் தருகின்ற செயலுக்கே “அல்லல்” என்று பெயர். இத்தகைய துன்பம் முற்பிறவியின் தொடர்ச்சியாக, இப்பிறவியில் ஒட்டிக் கொண்டு மனிதனை துன்பச் சூழலில் கிடந்து இயங்கும் படியாகச் செய்து விடும். கர்மவினை என்று இதற்குப் பெயர்.

இத்தகைய எல்லையிலாது துன்பப்படுகின்ற நிலை எவரது நிலையாயினும் அதை களைந்து விடு. அகற்றிவிடு என்கிறார் ஔவையார்.

“ஏ விநாயகா” எனக்கு துன்பத்தைக் களைந்தால் மட்டும் போதாது அல்லல் இலா பிறவி தந்தாலும் போதாது அருளுக்குள் நடந்து செல்லும் வமியைக் காட்டிவிடு என்கிறார் ஔவை இதற்கே தமிழில் அருள்

என்றும் ஆங்கிலத்தில் “BOON” என்றும் பெயர். சத்தத்தின் உள்ளே-நாம் வாய் மூடி மௌனியாக அமர்ந்திருந்தாலும் நம் சிந்தனைக்குள்ளே ஒரு விழிப்பு உணர்ச்சி இருக்கும். இதன் பெயர் நினைவு. (Awareness என்று பெயர்)

இந்த விழிப்பு உணர்ச்சி நிலையையே ஒலியை ஏற்படுத்தக் கூடிய “உஷார்” நிலை, சப்தம் என்கிறார்.

சப்தம் என்பது மூளை தயார் நிலையில் இருக்கின்ற நிலையாகும். அந்தத் தயார் நிலையிலிருந்து வருவதே ஒலி. அந்த ஒலியை நாக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு பேசுகிறது.

ஒலி தோன்றக் கூடிய இடத்தில் “சதாசிவம்” என்ற ஒலி தானாகப் பிறந்து என்னுள் தொடர்ந்து வரட்டும். பிறகே மனிதன் தன் உள்ளத்தினுள்ளே சதாசிவம் என்ற சிவபெருமானின் உருவத்தைக் காண்பான்.

இதை பிள்ளையார் காட்டுகின்றார் என்கிறார் ஓளவையார்.

“சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி”

சித்தம்-மூளையின் நடுப்பகுதியிலே உள்ள நுண்ணறிவு. அந்தப் பகுதிக்கு ஆங்கிலத்தில் “INTELLECT” or “The Intellectual Brain Spot” என்று பெயர்.

மூளையை ஒரு புலன் என்றும் அதன் நடுப்பகுதியிலே இருக்கின்ற மற்றொரு பகுதிக்கு நுண்ணறிவைத் தரும் பகுதி என்று பெயர். நற்கவை தமிழ் மொழியில் இதற்கு “நுண்மாண் நுழைபுலன்” என்று பெயர். இந்த இடம் விளங்கும் பொழுதே தானாக அருவிபோல் பேரறிவு பிறந்து வெளியே வரும். யோகியர் இந்த இடத்தை தியானத்தின் போது அங்கே ஒரு சிவலிங்க வடிவைப் பார்ப்பார்கள்.

சிவலிங்கவுரு தோன்றுகின்ற இடமே சித்தம் என்கிறது அகவல். இந்த பேருரையுள் ஒரு சிறப்புரை மறைந்து கிடக்கிறது. ஓளவை தனது முதல் வரியில் “சதாசிவம் காட்டு” என்று சொன்னார். இரண்டாவது வரியிலே சிவலிங்கத்தைக் காட்டு என்கிறார்.

மேலே சொன்ன முறைப்படிதான் வாசி யோகம் செய்யும்போது தரிசனங்கள் கிடைக்கும்.

அருள் பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றவர்களுக்கு மனதினுள் மனம் காட்டுவது சிவபெருமானின் “சோமாஸ்கந்த உருவமாகும்” இந்த உருவம் முதலில் தெரியும். இத்தெய்வத்திற்கு சதாசிவம் என்று பெயர்.

இதைக் காணும் பொழுது உருவத்தோடு “நமச்சிவாய” என்று பஞ்சாட்சர ஒலியும் கேட்கும்.

“சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம்” என்ற பதத்தின் உட்பொருள் இதுவே. விரிவுரை-உருவமும் ஒலியும் காணுதல்.

இரண்டாவதாகத் தெரிகின்ற காட்சி எது தெரியுமா? முதலில் “சோமாஸ்கந்தர்” தெரியும் இரண்டாவதாக சிவலிங்கவுருவம் தெரியும். இதுவே சைவத்தின் முழுமையான நிலை.

சித்தம் என்ற “Intellect”ல் சிவலிங்கம் தெரியும் என்கிறார் ஔவையார்.

ஆகாயம் என்ற பரவெளியில் உருவங்கள் என்ற தோற்றங்கள் இல்லாமல் இருக்காது. தோற்றம் என்றால் தானாக உருவானது என்று பெயர்.

தெய்வத்திற்கு உருவம் உண்டு. இது இப்படித்தான். இவ்வண்ணம் மறைந்திருக்கும் உருவத்தையே நாம் வழிபட்டு அகக்கண் என்ற நம் நுண்ணறிவால் பார்க்கின்றோம்.

இந்த உருவ வழிபாட்டு உண்மை இந்து சமயத்திற்குள் இருக்கிறது. கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆகாயம். அருவம். உருவமில்லாதது, ஆனால் நமது கண்களுக்கு உருவமில்லை அருவம் என்ற நிலையில் இன்னும் கண்களுக்குத் தெரிகிறது.

கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற அருவமும் கடவுள் அந்த அருவத்திற்குள் தோற்றமெடுத்து தானாய் மறைந்திருக்கின்ற உண்மையான வடிவமே உருவம். இதையே தெய்வம் அரு உரு என்ற இரு நிலையில் இருக்கிறான் என்பர்.

முதலில் உருவத்தைப் பார்த்து அது உருவமில்லா அருவம் என்ற ஆகாயத்திற்குள் இருக்கிறது என்ற தெய்வ தரிசனமே உலகத்தில் உண்மை.

இதைப் பார்த்தால்தான் முழுமை என்று பெயர். பார்க்கின்ற அறிவுள்ளவர்களுக்கு முழுமை என்ற பரவெளியில் உருவமும் தெரியும் அருவமும் தெரியும்.

இதைப் பார்க்கின்றார்கள் இந்துக்கள், இக்கருத்தின்படி பார்த்த எண்ணற்றோரில் புலவர் ஔவையாரும் ஒருவரே. அகவல் இதனை

சதாசிவம் சிவலிங்கம் என்ற இரு பதங்கள் வழியாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறது.

“அணுவீற் கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி”

உலக உருண்டையும் ஆகாயத்தில் உள்ள மற்ற கோள்களும் மூன்று விதமான சக்தியுள்ள வெவ்வேறு சிறு தூசிகளால் உருவானது ஆகும்.

ஒரு தூசிக்கு அணு என்று பெயர். அணு=அணு என்றால் எவராலும் கண்ணுக்கு புலப்படாத சிறிய தூசி என்று பெயர்.

இந்த அணுவை பிளந்தே அணுகுண்டு வெடிக்கிறார்கள். பஞ்ச பூதங்களும் அணுக்களினால் ஆனது என்பது விஞ்ஞானம். உலகத்தில் கண்ணுக்கு தெரியாத மிகச்சிறிய பொருள் உருவத்திற்கே அணு என்று பெயர். சிறியது என்பதை அணு என்ற சொல்லினால் குறிப்பிடுகிறார்கள். சிறிது என்பதின் உரை அணுவே.

இப்பொழுது அகவலுக்குள் வாருங்கள்.

உரை. சிறிய பொருளை காட்டிலும், அதைவிட மிகச்சிறிய பொருள் உண்டு என்றால் அது கடவுளின் உருவமே ஆகும்.

சிறியதிற்கு சிறியதாய் கடவுள் இருக்கின்றான். இதை அணுவிற்கு அணுவாய் என்று வினாயகனை ஓளவை உவமிக்கின்றார்.

அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்=உரை=அணுக்களால் உருப் பெற்ற கணக்கில்லா கோள்கள் என்ற கிரகங்கள் ஆகாயத்தில் சுற்றி கொண்டு இருக்கின்றன.

வெற்றிடம் ஆகாயம். அதை படைத்தவன் ஆண்டவன். அதற்குள் அணுவினால் ஆன கணக்கில் அடங்கா கிரகங்களை படைத்தான்.

இதைப் படைத்த ஆண்டவன் எங்கே இருக்கின்றான்.

இறைவன் தான் படைத்த அணுவுக்குள் இருக்கின்றான். அதாவது உலகிலுக்குள்ளே இருக்கின்றான் என்று பொருள்.

தன் படைப்பில் தானே இருந்து கொண்டு தன் படைப்பிற்கு அப்பாலும் அவனே இருக்கின்றான். இதையே அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் இருக்கின்றான். என்று பகருகிறார் ஓளவையார்.

“கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி

வேடமும் நீறும் விளக்க நிறுத்திச்”

கரும்பு ஆறு ஆடி உயரம் வளர்ந்து நிற்கும், அதனுள் சுவையான கருப்பஞ்சாறு நமக்குஇனிப்பை தருகிறது.

கருப்பங்கழியில் அரை அடிக்கு ஒரு முறை ஒரு உறுதியான பகுதியிருக்கும். அதற்கு கணு என்றுபெயர். அந்த இடம் முற்றிய கரும்பு ஆகும். அந்த முற்றிய கரும்பை பல்லால் கடித்து சாப்பிடமுடியாது. கருப்பஞ்சாறை இரண்டு உறுதியான கணுக்களுக்கு மத்தியிலே உள்ள கரும்புகழியை தான் கடித்து பற்களால் அரைத்து சாற்றினை உண்ண முடியும். இது அனைவருக்கும் தெரியும். இந்த உதாரணத்தைப் போன்றவர்கள் கடவுள் என்கிறார் ஓளையார்.

உரை: முற்றிய கணுப்பகுதியில் கரும்பு சுவையாய் இல்லை என்று நாம் காரணத்தை எடுத்துக் கூற முடியாது.

அந்த கணுவின் சுவை என்னே? அது வேறு சுவையாய் இருப்பதற்கு காரணம் என்னே? அதுவும் நமக்கு தெரியாது.

இதுபோல ஆண்டவன் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளிலும் நாம் அறியும்படியான சுவையாய் இருக்கிறான். அதுவே கருப்பங்கழி போன்றது.

நாம்அனுபவிக்கின்ற ஒவ்வொரு சுவைக்கு நடுவில் கருப்பங்கணு போன்ற கடவுள் வேறு சுவையாக முற்றி நிற்கின்றான்.

ஏ இறைவா! உனது அந்த முற்றிய நிலையை எனக்கு தெரிவி என்கிறார்.

நின்ற=இவ்வாறு இருந்த கடவுளே!

கரும்புள்ளே காட்டி=உன்னை முழு உலகிலும் நீ எப்படி இருக்கிறாய் என்பதையும் எனக்கு காட்டு. அப்படியே உலகிலுள்ளே பொருளுக்குள்ளும் எவ்வண்ணம் இருக்கிறாய் என்று காட்டு என்று சொல்கிறார்.

உள்ளும் புறமும் உனது உருவை நீ எனக்கு தனி தனியாக எனக்கு காட்டு, இதுவே பொருள்.

வேடமும் நீறும்=இறைவன் உலகில் ஒரு உருவத்தில், நமக்குகாட்சி அளிக்கிறான். ஆனால் அவனே நாம் புரிந்து கொள்வதற்காகவே நமக்கு புரிகின்ற உருவில் உரு எடுத்து வேடமிட்டு நமக்கு காட்டுகிறான். என்பதே இதன் பொருள்.

ஒன்று மற்று ஒன்றாக வேடம் இட்டு வருவது எதற்கு? என்று கேட்கிறார்,

நீறும் விளங்க=நான் நெற்றியில் இடுகின்ற திருவெண்ணீற்றின் சுத்த தன்மையை எனக்கு விளக்கு.

“உலகில் சுத்தம் என்றால் என்ன? எது சுத்தம்? என்று வினாயகனை வினவுகிறார்” விநாயக நிறுத்தி மேலே சொன்னபடி அனைத்தையும் எனக்கு விளக்கி என்னை உலகிலே நடக்கவிடு என்கிறார்.

“கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி

அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள்தன்ன”

கூடும்-ஒளிமயமான இறைவனோடு தன் மனக் கண்ணினால் அடிக்கடி கூடிக்கூடி இறைவனின் அனுபவத்தைப் பெற்றவர்கள், அந்தஅனுபவத்தை விடவே மாட்டார்கள். அவர்களே இறைவனோடு கூடுகின்ற மெய் என்ற உடம்பை உடையவர்கள்.

அந்த மெய்யை இறைவனது கோவிலின் பணிக்காக விட்டு வைத்து விடுவார்கள். இதனுடன் பணி செய்கின்ற இறைத் தொண்டர்களை மெய்த் தொண்டர் என்கிறார் ஓளவையார்.

இத்தகைய தொண்டர்களின் குழாம் என்ற கூட்டம் என் காலத்தில் இருந்தது. அவர்களுடன் என்னை கூட்டுவிப்பாயாக என்கிறார்.

குழாத்தைக் கூட்டி உனது மெய்யடியார்களின் கூட்டம் எனக்கு தெரியாதிருக்கலாம்.

பிள்ளையாரே அவர்கள் என்னை விரும்பும்படியாகச் செய்து அந்த சத்சங்கத்தில் என்னை கூட்டிவிடு என்கிறார்.

ஐந்து கரங்களை உடையவன் விநாயகன் உருவம் அவனுக்கு யானையின் உருவம். எனது கடவுளின் இந்த புதிய வேடத்தின் பொருளென்ன?

அவனது ஐந்து கரங்களின் தத்துவம் என்ன?

இக்கேள்வியைக் கேட்கவே “அஞ்சுகரத்தின்” என்ற சொல்லை விநாயகர் அகவலில் எழுதினார்.

வலிமையின் முழு உருவத்திற்கு நீ யானையின் உருவத்தைத் தேர்ந்து எடுத்தாயோ?

எதற்காக இந்த உருவத்தில் விநாயகக் கடவுளாக இருக்கின்றாய்? மானுடர்களுக்கு வலிமைதான் எத்தகைய விஷயத்திலும்

வேண்டும். இதை சொல்லித்தரவோ என்னவோ நீ யானை முகத்தானாய் வந்திருக்கின்றாய்.

எனக்கு ஒன்றும் முழுமையாகத் தெரியாது. உலகில் முழுமையின் உருவம் நீயே. உனது உருவத்தில் ஒரு அரிய பெரிய பொருள் கட்டாயம் மறைந்திருக்கும். அதை நீ எனக்கு எடுத்துச் சொல்வாயாக. என்கிறார் அரும் பொருள் தன்னை என்ற பதம் இதைக் குறிக்கிறது.

‘நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துக்

தத்துவ நிலையைத் தந்தனை ஆண்ட

வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே’’

ஏ விநாயகா- கரு ஏற்பட்டால் வளரும். என் நெஞ்சுக்குள் வளருகின்ற உன் கரு என்ன அதைச் சொல்-நெஞ்சக் கருத்தன் என்ற சொல்லை இந்த உரையுடன் சேர்த்துப் பார்க்க, பார்த்தால் உங்கள் நெஞ்சத்தின் கரு என்ன என்பது புரியும்.

கடவுளைத் தொழுகின்றவனின் உள்ளக் கரு என்ன என்பது அவனுக்குத் தெரிய வேண்டும். “Who Am I”? என்ற ஆத்ம விசாரணையே இது.

நெஞ்சத்தைக் கரமாக எண்ணினால் விநாயகனை நினைக்க நெஞ்சத் தைக் கொடு என்றுபொருள்.

“தத்துவ நிலையைத் தந்தெனையாண்ட’’

விநாயகப் பெருமானுடைய உதயம் ஆன்ம சாதனை செய்பவர்களுக்கு ஒரு தனிக் கருத்தாகும். கருத்து என்பது விதை. அது வளரும், அதுபோல உனைப் பூசிக்கின்ற எனது உள்ளத்தில் முழுவலிமையின் காரணமான எந்தக் கருத்தின் விரிவுரை ஞானமாக வளரும் என்று சொல்லு.

ஒவ்வொரு உருவத்தைக் கொண்ட தெய்வம் இறைவனின் படைப்பில் பல முழுமைகள் உள்ளன. அதில் எந்த முழுமையை இந்த விநாயக உருவம் தெரிவிக்கும் என்று சொல்லி அருள்க.

பற்பல முழுமைகளும் ஒரு கருத்திலிருந்து உருவாகிறது என்றாலும் அந்த ஒரு கருத்தையும் எனக்குச் சொல்லுக என்கிறார்.

ஒவ்வொரு முழுமையிலும் ஒவ்வொரு தனிக்கருத்து இருந்தால் அதையும் சொல்லு.

சிருஷ்டியின் ஒரே ஒரு கருத்து என்ன என்ற வினாவையும் எழுப்புகிறார்.

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பாரதி ஸ்வாமிகள் இயற்றிய

ஸ்தாசீஸேந்த்ரஸ்தவம்

1. சப்தார்த்த விஞ்ஞானயுதா ஹி லோகே
வஸந்தி லோகா பஹவ; ப்ரகாமம்
நிஷ்டாயுதா ந ச்ருதத்ரிஷ்டபூர்வா
வினாபவந்தம் யதிராஜ நூனம்!!

உலகத்தில் பெரும்பாலும் பலர் சப்தார்த்த ஞானமுள்ளவர்களாக வசிக்கிறார்கள். நிஷ்டையுடன் கூடினவர்கள் இதற்கு முன் நிச்சயமாகத் தங்களைத் தவிர கேட்கப்படவில்லை, பார்க்கப்படவும் இல்லை யதிராஜரே!

2. ஸ்தோகார்சனப்ரீ தஹ்ருதம்புஜாய
பாகாப்ஜருடா பரருபதர்த்தரே!
சோகாபஹர்த்தரே தரஸா நதானாம்
பாகாயபுண்யஸ்ய நமோ யதீஸே!!

கொஞ்சம் பூஜித்ததாலேயே சந்தோஷமடையும் மனமுடையவரும் சந்திரனை சிரோபூஷணமாகக் கொண்டவரான பரமசிவனின் மற்றொரு ரூபமானவரும், நமஸ்கரித்தவர்களுக்கு விரைவில் துக்கத்தைப் போக்கடிக்கின்றவரும், புண்யத்தின் பயனாக இருப்பவருமான யதீச்வரருக்கு நமஸ்காரம்!

3. நாஹம்ஹ்ருஷீ காணி விஜேது மீஸோ
நாஹம் ஸபர்யா பஜனாதிகர்த்தும்!
நிஸர்க்யா த்வம் தயயைவ பாஹி
ஸதாசிவேமம் கருணாபயோதே!!

நான் இந்திரியங்களை ஜயிக்க ஸமர்த்தன் அல்ல. பூஜை, பஜனை முதலியவைகளைச் செய்யவும் நான் ஸமர்த்தன் அல்ல. கருணைக் கடலே, ஸ்ரீ ஸதாசிவரே! இயற்கையாக உள்ள கருணையாலே நீர் என்னைக் காப்பாற்றும்.

ஞானிகள் அருளி

ஞானச்சேரி வெளியீட்டகம்

பிரசுரித்த பிற நூல்கள்

1. ஒரு ஞானியின் வாழ்க்கை முதல் பாகம்
2. பிருமமேந்திரர் பேசுகிறார் முதல் பாகம்,
இரண்டாம் பாகம்
மூன்றாம் பாகம்
நான்காம் பாகம்
3. புத்தனைப் பற்றி பிருமமேந்திரர் முதல் பாகம்
இரண்டாம் பாகம்
4. பிருமமேந்திரரின் ஞானக்கதிர்கள் முதல் பாகம்
இரண்டாம் பாகம்
5. பிருமமேந்திரரின் பிரதோஷ கால மலர்கள்
6. பிருமமேந்திரரின் அர்ச்சனை மலர்கள் முதல் பாகம்
இரண்டாம் பாகம்
மூன்றாம் பாகம்
7. கல்லும் சிலையும் முதல் பாகம்
இரண்டாம் பாகம்
8. சிவனடியார்கள் பற்றி பிருமமேந்திரர் முதல்பாகம்
இரண்டாம் பாகம்
மூன்றாம் பாகம்

பிரும்மேந்திரரின் திருபொருட்பா வரிசை நூல்கள்

9. முதலாயிரம்	கதம்பமணிமாலை
10. இரண்டாமாயிரம்	தும்பையணிமாலை
11. மூன்றாமாயிரம்	துளசிமணிமாலை
12. நான்காமாயிரம்	கடம்பமலர்மாலை
13. ஐந்தாம் ஆயிரம்	நவரத்தினமணிமாலை
14. ஆறாம் ஆயிரம்	கொன்றையணிமாலை
15. ஏழாம் ஆயிரம்	வில்வ இலைமாலை
16. எட்டாம் ஆயிரம்	உபதேசமணிமாலை
17. பிரும்மேந்திர உபநிஷத்து	முதல் பாகம்
18. பிரும்மேந்திரரின் தத்தாத்ரேய விஜயம்	
19. பகவத்சாரம் (கடவுட்கருத்து)	
20. இந்தியாவின் ரோஜாமலர்கள் (Rose Book of India)	
21. ஆலம் விழுதுகள்	முதல் பாகம்
22. ஆலம் விழுதுகள்	இரண்டாம் பாகம்
23. நாட்டிய நற்பெரு உரைநூல் (கணபதி சகாயம்)	
24. பிரும்மேந்திரரின் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை (தமிழ்நூல்)	
25. சிவதாண்டவங்கள்	
26. ஆராதனை மலர்கள்	முதல்பாகம்
27. ஆராதனை மலர்கள்	இரண்டாம் பாகம்
28. Cosmic Dance of Nataraja	
29. திருவடி மலர்கள்	

கிடைக்குமிடம்

ஞானச்சீரி டிரஸ்ட்

9/5 III நார்டன் தெரு, மந்தவேளி, சென்னை-28.

ஞானச்சேரி

1979-ம் ஆண்டு இறைவனின் கட்டளைக்கு இணங்க ஞானிகள் அமைத்த தெய்வீகப் பேரவை ஞானச்சேரி. லஸ் மயிலையில் மிக எளிய முறையில் முருகிஸ் லாட்ஜ் மாடியில் துவங்கிய இவ்வமைப்பு நாளடைவில் வளர்ந்து இப்பொழுது மந்தவெளியில் கல்யாண் நகர் அசோசியேஷனில் தன் இறைபணியை செய்துவருகிறது. ஆண்டவனின் அருளுடன் தற்பொழுது கேளம்பாக்கத்தில் அருள்மிகு பசுபதீஸ்வரர் கோயில், அருள்மிகு சுந்தரவரதராஜ பெருமாள் கோயில்கள் ஞானிகளால் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகத்தில் கிடைக்கும் வருமானம் அந்த கோவில் ஆராதனை திருப்பணிக்கே செல்கிறது.

ஞானச்சேரியில் ஞானிகள் நடத்தும் இறைபணி வேள்வி வித்தியாசமனது. சாதி சமய சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து பக்தியையும், அன்பையும், கருணையையும் தாரகமந்திரமாக உபதேசிக்கிறார். கடவுள் பழமைபனவனும் தான், புதுமையானவனும் தான் என்பதற்கிணங்க ஞானிகள் எல்லா மதங்களிலும் உள்ள பழமையான கருத்துக்களுக்கு புதிய விளக்கம் தந்து விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறார்.

சிவராத்திரி, நவராத்திரி, ஞானிகளின் பிறந்தநாள், கிறிஸ்துமஸ், மிலாடிநபி, நபிநாயகங்களின் கருத்துக்கள், சீக்கியம், ஜைனம் அனைத்தையும் பற்றி பக்தி பரவசத்துடன் உணர்த்தும் ஞானிகள் பெளத்த சிந்தனைகளுக்கு புதிய வடிவம் கொடுத்தவர்.

ஞானிகளின் ஆணைக்கிணங்க ஞானச்சேரி தன் பணிகளை, அமைதியுடனும், அடக்கத்துடனும் செய்கிறது. இராமன் இருக்குமிடம் தான் அயோத்தி. அதுபோல் ஞானிகள் இருக்குமிடம் தான் ஞானச்சேரி என்பதால் ஞானச்சேரி தனக்கென்று ஒரு இடத்தை இதுவரை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. கூடியவிரைவில் ஞானிகள் அதற்கு அருள்பாலிப்பார்கள் என்று மெய்யன்பர்கள் வேண்டுகிறார்கள். அதுவரை "நம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" என்பதற்கு இணங்க ஞானிகளின் சொற்படி நடப்போம்.

-ஞானச்சேரி

விநாயகன்
கணநாயகன்
குணநாயகன்
தனமாகினான்
கலைமாமுனி
தொழுதானவன்
ஒரு வார்த்தையில்
பர தேவனே !

“பிரும்மேந்திரரின்
கதம்பமணிமாலை”

ஞானச்சேரி - சென்னை